

ΠΕΤΡΟΣ ΥΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Τεύχος 31 • Μάιος 2016

ΣΧΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ 4^{ΟΥ} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ

ΜΕΣΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΑΘΗΤΩΝ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ

Η ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΠΕΤΡΟ ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Περιοδικό 4ου Γυμνασίου Πετρούπολης
Στρατηγού Κεφαλά 38 & Μυστρά
Πετρούπολη, Τ.Κ. 13231
Τηλ. - Φαξ: 210 50.100.30

www.schoolpress.sch.gr/4gympetr

Επιμέλεια Περιοδικού ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

- ▶ ΜΟΥΣΣΑ ΚΩΣΤΟΥΛΑ
- ▶ ΚΛΑΔΙΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
- ▶ ΤΣΟΥΚΝΑΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
- ▶ ΜΑΡΙΝΗ ΕΛΕΝΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

- ▶ ΑΛΗΧΟΝΤΖΩΤΗ ΜΑΡΙΑ, Α1
- ▶ ΓΟΜΠΑΚΗ ΜΑΡΙΑ, Γ1
- ▶ ΔΗΜΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Α3
- ▶ ΖΑΤΣΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ, Α1
- ▶ ΖΑΧΑΡΙΑ ΕΛΕΝΗ, Α1
- ▶ ΖΕΡΒΑ ΣΩΤΗΡΙΑ, Γ1
- ▶ ΖΕΡΒΑ ΣΟΦΙΑ, Β2
- ▶ ΖΥΓΟΥΡΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ, Γ1
- ▶ ΚΑΛΑΦΑΤΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΗ, Α1
- ▶ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΩΤΗ ΧΡΥΣΑ, Α3
- ▶ ΚΑΡΑΠΛΗΣ ΝΙΚΟΣ, Γ2
- ▶ ΚΙΟΥΣΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ, Α3
- ▶ ΚΟΛΟΒΟΥ ΜΑΡΙΑ, Α1
- ▶ ΚΟΝΤΟΠΑΝΑΓΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, Α3
- ▶ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΓΕΩΡΓΙΑ, Γ2
- ▶ ΚΟΣΜΑΔΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Α3
- ▶ ΚΥΡΙΜΗΣ ΜΑΡΙΝΟΣ, Β2
- ▶ ΛΑΚΑΦΩΣΗΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ, Α3
- ▶ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ ΕΛΠΙΔΑ, Α3
- ▶ ΜΠΙΤΖΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, Α2
- ▶ ΠΑΝΑΓΑΤΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, Γ3
- ▶ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Γ3
- ▶ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, Β3
- ▶ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, Α4
- ▶ ΡΑΥΤΟΓΙΑΝΝΗ ΙΩΑΝΝΑ, Β4
- ▶ ΡΟΖΑ ΑΡΙΣΤΙΑΝΝΑ, Α4
- ▶ ΣΠΥΡΑΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Α4
- ▶ ΤΣΑΜΠΗ ΔΑΝΑΗ, Α4
- ▶ ΤΣΙΚΑ ΕΥΓΕΝΙΑ, Α4
- ▶ ΧΡΥΣΟΓΙΑΝΝΗ ΕΛΠΙΔΑ, Γ5

Δημιουργικό-Σελιδοποίηση:
ADDICTION publishing

Εκτύπωση:
NOTA all about print

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

3 εισαγωγή

4 ψυχαγωγία

Το σκάκι

5 συνέντευξη

Χρήστος Μπανίκας,
δάσκαλος σκακιού

6 ψηφιακό σχολείο

Ευρωπαϊκά διασχολικά
προγράμματα συνεργασίας

7 έρευνα

Διαδίκτυο & online παιχνίδια

8-9 επιστήμη

Συνέντευξη με την
Τζένη Λειβαδάρου

10-11 συνέντευξη

Σεβασμιότατος Μητροπολίτης
Ιλίου-Αχαρνών & Πετρούπολεως
κ. Αθηνάγορας

12-13 on camera

Μαθήματα σκηνοθεσίας...
από τον Γιάννη Ντόνα

14-15 Βιογραφίες

- Η αξέχαστη Αλίκη Βουγιουκλάκη
- Άννα Συνοδινού

16-17 σχολικά δράματα

18-19 που πήγαμε,
τι είδαμε, τι κάναμε

- Το σχολείο μας πάει θέατρο
- Θεατρική παράσταση
«Με λένε Σάντρα»

20-21 ψυχαγωγία

Στα γυρίσματα του TAMAM

22-24 εκδρομές

- Ιστορία και Τεχνολογία σε
ένα μουσείο
- Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών
- Εκδρομή στην Ελευσίνα

25 πολιτιστικά

- Δημιουργικό εργαστήρι
- Καλοκαιρινή γιορτή
- Μαθητικά Καλλιτεχνήματα

26-27 περιβαλλοντικά νέα

Η περιβαλλοντική ομάδα μας

28-29 λογοτεχνία

Ανδρέας Καρκαβίτσας

30 ενημέρωση

- Σύλλογος γονέων & κηδεμόνων
- Η βιβλιοθήκη μας

31 δράσεις της ομάδας
του περιοδικού

- Στην εφημερίδα NATURA nrg
- Στο Υπουργείο Παιδείας

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τις υπέροχες κυρίες της εκδοτικής εταιρείας ADDICTION publishing, που εκδίδει την εφημερίδα NATURA nrg, οι οποίες με την εμπειρία και την εξειδικευμένη τεχνολογία τους μας προσέφεραν ανιδιοτελώς την αμέριστη βοήθειά τους στο δημιουργικό σχεδιασμό και τη σελιδοποίηση του περιοδικού.

ADDICTION
publishing

NATURA
nrg
www.naturanrg.gr

www.naturanrg.gr

Στιγμές από το φετινό μας ταξίδι στον κόσμο των λέξεων και των εικόνων

Στις λέξεις δεν αρέσει η μοναξιά. Μόνες τους πλήττουν. Γι' αυτό η μία πλησιάζει την άλλη, φτιάχνουν παρέες, στην αρχή μικρές και ύστερα μεγάλες, φτιάχνουν κείμενα.

Και τότε συμβαίνει κάτι μαγικό:

Μέσα από τα κείμενα ξεπηδούν ιδέες, σκέψεις, απορίες, συναισθήματα...

Κόσμοι ολόκληροι του ανθρώπινου νου, μικροί ή μεγάλοι, ζωντανεύουν, αλληλεπιδρούν, γεννούν καινούριους...

Έχουν μεγάλη δύναμη οι λέξεις, όταν ενώνονται πολλές μαζί...

ακριβώς όπως και οι άνθρωποι...

Δέσποινα Κλαδίτου

{ των ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΝΤΟΠΑΝΑΓΟΥ, Α3
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΣΜΑΔΑΚΗ, Α3
ΕΥΘΥΜΗ ΖΑΤΣΟΥ, Α1
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΛΑΚΑΦΩΣΗ, Α3
ΚΙΟΥΣΗ ΣΤΑΥΡΟΥ, Α3

ΤΟ ΣΚΑΚΙ

Συγχαρητήρια στους μαθητές:

- Κοσμάδακη Παναγιώτη, Α3
- Κοντοπανάγο Γιάννη, Α3
- Κιούση Σταύρο Α3
- Κοσμάδακη Δέσποινα, Γ2

Εκπροσώπησαν το σχολείο μας στο σχολικό ομαδικό σκακιστικό πρωτάθλημα και βγήκαν τρίτοι σε όλα τα Γυμνάσια της Αττικής.

Το σκάκι είναι ένα πνευματικό στρατηγικό και τακτικό παιχνίδι που κρατά το μυαλό σου σε εγρήγορση. Το επιτραπέζιο αυτό παιχνίδι είναι για δύο παίκτες. Παίζεται σε τετράγωνο διάγραμμα που λέγεται σκακιέρα, στην οποία οι παίκτες κάθονται αντικριστά. Ο λευκός, ο οποίος ξεκινάει πρώτος, έχει 16 πιόνια όπως και ο μαύρος, ενώ οι κινήσεις παίζονται εναλλάξ, βάσει των κανόνων.

Το σκάκι είναι ένα αρχαίο παιχνίδι που με τα χρόνια έχει εξελιχθεί. Εφευρέθηκε από τους Πέρσες, οι οποίοι το έδωσαν στους Άραβες και αυτοί με τη σειρά τους το μετέδωσαν και στην Ευρώπη.

Η σκακιέρα αποτελείται από 64 τετράγωνα (8 κάθετες και 8 οριζόντιες σειρές τετραγώνων). Ο κάθε παίκτης, όπως προαναφέραμε, έχει 16 πιόνια, τα οποία βαθμολογούνται σύμφωνα με τις δυνατότητές τους: στρατιώτης 1 βαθμό, ίππος 3 βαθμούς, αξιωματικός 3 βαθμούς, πύργος 5 βαθμούς, βασίλισσα 9 βαθμούς, βασιλιάς άπειρους βαθμούς.

Είδη σκακιού

Υπάρχουν πολλά είδη παιχνιδιού σύμφωνα με το χρόνο του ρολογιού.

1. Bullet (1-3 λεπτά)
2. Blitz (5 λεπτά)
3. Rapid (10-15 λεπτά)
4. Επίσημη παρτίδα (1:30 ώρα)

Οι μεγαλύτεροι σκακιστές

- Ανάτολι Κάρποφ,
- Γκάρι Κασπάροφ,
- Βισβαναθαν Αναντ
- Ο σημερινός παγκόσμιος πρωταθλητής Μάγκνος Κάρλες.

Χρήστος Μπανίκας

Δάσκαλος σκακιού

Δεν χρειάζονται πολλά λόγια για τον κορυφαίο σκακιστή και πολυπρωταθλητή Ελλάδος. Ο Χρήστος Μπανίκας γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Το 1990, σε πολύ μικρή ηλικία κατέκτησε το πρωτάθλημα κάτω των 12 ετών και το 1993 το πρωτάθλημα κάτω των 16 ετών με το πρωτάθλημα κάτω των 20 να ακολουθεί το 1996. Αναδείχθηκε πρωταθλητής Ελλάδας το 2000 για πρώτη φορά. Έκτοτε ήταν συνεχώς νικητής ως και το 2005. Το 2008 επέστρεψε στις νίκες, όπως και το 2009, όπου στο πανελλήνιο πρωτάθλημα κατέκτησε τον όγδοο πανελλήνιο τίτλο του. Είναι βασικό στέλεχος της Εθνικής Ομάδας της Ελλάδας, καθώς επίσης και ένας εκ των κορυφαίων προπονητών.

Κύριε Μπανίκα, είμαστε μαθητές του 4ου Γυμνασίου Πετρούπολης. Μαζί με μια ομάδα συμμαθητών μου έχουμε αναλάβει την επιμέλεια των θεμάτων της επίσης εφημερίδας του σχολείου μας. Θα θέλαμε λοιπόν να φιλοξενήσουμε στις σελίδες της μια συνέντευξή σας, σχετικά με το σκάκι και τη δική σας διαδρομή στα χρόνια που ασχολείστε με αυτό.

► Σε ποια ηλικία ξεκινήσατε να παίζετε σκάκι;

Χ.Μ.: Ξεκίνησα το σκάκι σε ηλικία 9 χρόνων αν και τις κινήσεις τις είχα μάθει λίγο νωρίτερα από τους γονείς μου. Επειδή μου άρεσε παρά πολύ το σκάκι - αυτή η πνευματική μάχη μεταξύ 2 παικτών - γράφτηκα, στην ηλικία των εννέα, σε μια

παιδική βιβλιοθήκη όπου γίνονταν δωρεάν μαθήματα σε μικρά παιδιά. Αντίστοιχα και στις μέρες μας πολλά παιδιά μπορούν να παρακολουθήσουν μαθήματα σκάκι στα σχολεία τους και όσα από αυτά ενδιαφέρονται πιο σοβαρά, καλό θα ήταν να γραφτούν σε κάποιο σκακιστικό σύλλογο.

► Είχατε κάποιο σκακιστικό πρότυπο τότε;

Χ.Μ.: Ναι φυσικά. Ποιος άλλωστε δεν έχει; Τον Γκάρυ Κασπάροφ. Για όσους δεν ξέρουν, ίσως ο μεγαλύτερος σκακιστής όλων των εποχών. Ακόμη θυμάμαι το 1988 (ήμουν 10 ετών) όταν τον είδα από κοντά στην Ολυμπιάδα σκακιού που είχε γίνει στη Θεσσαλονίκη, από όπου και κατάγομαι.

► Πατί σας αρέσει το σκάκι; Τι είναι αυτό που σας προσφέρει;

Χ.Μ.: Είναι κάτι που με γεμίζει με χαρά και μου δίνει τη δυνατότητα, σε κάθε παρτίδα, να δημιουργώ κάτι καινούργιο. Και μέσα από τους αγώνες μου, αλλά και μέσα από τα μαθήματα που παραδίδω, πάντα μου προσφέρει μια μοναδική ευχαρίστηση δημιουργίας. Πολλές φορές παρακολουθώ για ώρες παρτίδες κορυφαίων παικτών που μεταδίδονται live μέσω internet

► Ποιος σας βοήθησε να φτάσετε σε αυτό το υψηλό επίπεδο;

Χ.Μ.: Είχα διάφορους δασκάλους και όλοι με βοήθησαν. Οι δύο όμως κύριοι δάσκαλοι μου ήταν ο Στράτος Γρίβας (από 10 έως 12 ετών) και αργότερα ο Θεόδωρος Χαριτάκης (από 13 έως 17 ετών). Μετά είχα πολύ καλούς φίλους όπως ο Γιάννης ο Νικολαΐδης που με βοήθησε να γίνω Grandmaster.

► Το ELO είναι η διεθνής αξιολόγηση κάθε παίκτη στο σκάκι. Τι αξία έχει για σας το ELO ; Ποιο είναι το μεγαλύτερο ELO που έχετε φτάσει;

Χ.Μ.: Για πολλά χρόνια βρίσκομαι στο top 100 με 200 παγκοσμίως. Αυτό με βοηθάει να έχω προσκλήσεις σε διεθνή τουρνουά. 2648 νομίζω ήταν το μεγαλύτερο μου ELO.

► Ποια είναι η νίκη που είχε τη μεγαλύτερη αξία για εσάς;

Χ.Μ.: Έχοντας 4 χάλκινα μετάλλια σε πανευρωπαϊκά και παγκόσμια πρωταθλήματα νέων, 1 πρωτάθλημα Ευρώπης στο γρήγορο σκάκι, χάλκινο μετάλλιο στο Πεκίνο και 8 πρωτάθλημα Ελλάδας ανδρών, θα έλεγα πως πολλές από αυτές τις στιγμές ήταν ξεχωριστές. Νομίζω όμως ότι η στιγμή που πραγματικά θυμάμαι έντονα ήταν όταν η εθνική μας ομάδα το 2008 κέρδισε την Ρωσία, την καλύτερη ομάδα στο κόσμο, 2,5-1,5. Πάντως είναι σημαντικό να μαθαίνουμε από τις ήττες μας, από τα λάθη μας. Τότε γινόμαστε καλύτεροι.

► Έτυχε ποτέ να αντιμετωπίσετε κάποιον σκακιστή που θαυμάζατε; Ποιο ήταν το συναίσθημα που νιώσατε τότε;

Χ.Μ.: Καλά... Ο Κασπάροφ. Είχα την τιμή να παίξω ένα mats blitz μαζί του και σας λέω με βεβαιότητα... είναι πολύ δύσκολο να αντιμετωπίσεις το είδωλό σου.

► Ποιοι είναι οι επόμενοι στόχοι σας στο σκάκι;

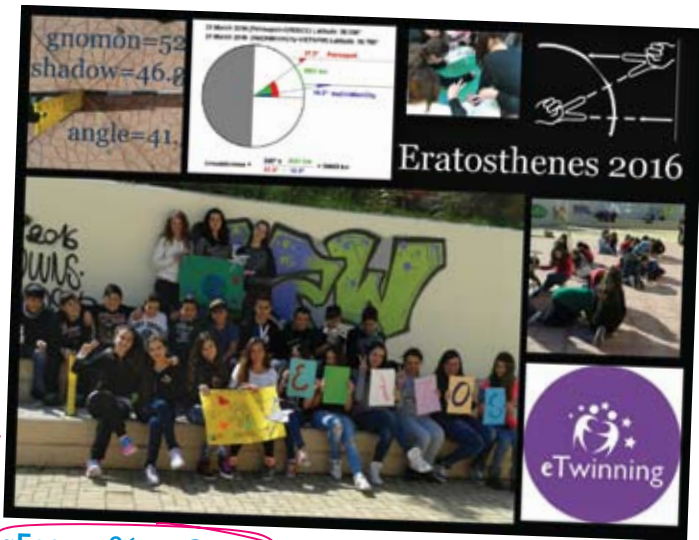
Χ.Μ.: Στόχους πρέπει πάντα να έχεις. Αλλιώς βαλτώνεις. Ελπίζω, σε προσωπικό επίπεδο, να ξαναφτάσω σύντομα το 2650ELO και φυσικά οι μαθητές μου να συνεχίσουν να μου προσφέρουν χαρές, όπως το κάνουν άλλωστε τόσα χρόνια.

► Πως σας φάνηκε η τελευταία εμφάνιση της εθνικής ομάδας της Ελλάδας στο Ρέικιαβικ;

Χ.Μ.: Η εθνική γενικώς είναι μια καλή ομάδα με διάφορες επιτυχίες τα τελευταία χρόνια. Φέτος δυστυχώς δεν πήγαμε τόσο καλά στο πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα, αλλά σε ατομικό επίπεδο ο Γιάννης Παπαϊωάννου σημείωσε ισοπαλία με τον παγκόσμιο πρωταθλητή Μάγκνους Κάρλσεν! Πράγμα που δείχνει ότι έχουμε δυνατότητες αρκεί να το πιστέψουμε και να τις αξιοποιήσουμε.

Ευρωπαϊκά διασχοδικά προγράμματα συνεργασίας

Το σχολείο μας κατά το σχολικό έτος 2015-16 συμμετέχει στα πλαίσια του Αναλυτικού προγράμματος για τη Φυσική και Project A' Γυμνασίου και Πληροφορική Β' Γυμνασίου, στα παρακάτω Ευρωπαϊκά διασχοδικά προγράμματα συνεργασίας eTwinning. Τα παιδιά στα πλαίσια αυτών των προγραμμάτων καταλαβαίνουν την έννοια της συνεργασίας και της επικοινωνίας με τους συνομηλικούς τους, εμπνέδουν βασικές έννοιες των γνωστικών τους αντικειμένων στην πράξη κι ιδιαίτερα στο μάθημα της Πληροφορικής, η εργασία με πολυμεσικές web2 εφαρμογές παύει να είναι «ασκήσεις επί χάρτου», αφού επικοινωνείται στους Ευρωπαίους συνεργάτες τους, σχολιάζεται κι αξιολογείται.

«Eρατοσθένης 2016»:

συνεχίζεται η επιτυχημένη συμμετοχή μας στο διεθνές πρόγραμμα του Ερατοσθένη με την ενθουσιώδη συμμετοχή των μαθητών του Α3 τμήματος, στα πλαίσια του Project και της Φυσικής (στην ενότητα των μετρήσεων).

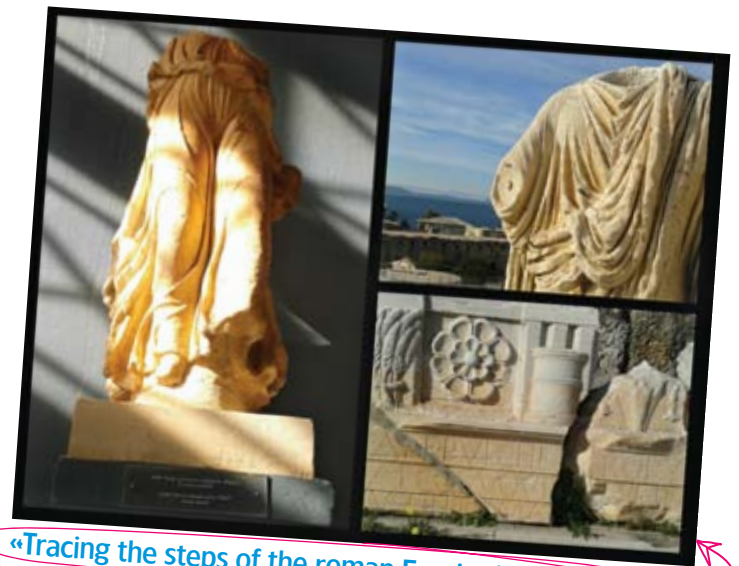
«Am I addicted?»

στην Πληροφορική Β' Γυμνασίου με το τμήμα Β5

«Myriem, citizen of the world»

στην Πληροφορική Β' Γυμνασίου με το τμήμα Β3, αλλά και με συνεισφορά των υπόλοιπων τμημάτων της Β' τάξης και την αρωγή της περιβαλλοντικής ομάδας του σχολείου μας.

«Tracing the steps of the roman Empire in our area»

στην Πληροφορική Β' Γυμνασίου με το τμήμα Β1

«Picture my city»

στην Πληροφορική Β' Γυμνασίου με το τμήμα Β2, όπου τα παιδιά δούλεψαν στο google maps, συνέλεξαν εικόνες από το δορυφόρο, περιπλανήθηκαν στους δρόμους διαφόρων πόλεων με σκοπό να κατασκευάσουν τα δικά τους video

Διαδίκτυο και online παιχνίδια

Μελέτη ενασχόλησης στον πληθυσμό των μαθητών του 4ου Γυμνασίου Πετρούπολης

Για να μελετήσουμε την επίδραση του Διαδικτύου στους μαθητές τους σχολείου μας, το πρώτο δεκαήμερο του Μαρτίου εκπονήθηκε από την εκπαιδευτικό **κα Σουφλέρη Βασιλική** μία μελέτη, η οποία αφορούσε στον εθισμό από το Διαδίκτυο και τα online παιχνίδια, μέσω ερωτηματολογίων.

Η έρευνα έγινε στα πλαίσια του σεμιναρίου για τον Εθισμό στο Διαδίκτυο που οργανώνει η Ελληνική Εταιρεία Μελέτης Διαταραχής στο Διαδίκτυο υπό την αιγίδα της Ένωσης Ελλήνων Φυσικών. Σύμφωνα με την εισήγηση του κ. Κωνσταντίνου Σιώμου, ο οποίος είναι Δρ. Ψυχίατρος Παιδιών και Εφήβων:

«Ο Εθισμός στο Διαδίκτυο είναι ένας ευρύς όρος, ο οποίος καλύπτει ένα φάσμα συμπεριφορών και προβλημάτων ελέγχου των παρορμήσεων, σχετιζόμενες με τη χρήση του διαδικτύου. Το κοινό στοιχείο είναι ότι η συμπεριφορά του ατόμου διαταράσσει τη καθημερινότητα του και είναι ένας ψυχοπαιστικός παράγοντας για το περιβάλλον του. Μπορούμε να πούμε με απλά λόγια ότι αναφέρεται στη περίπτωση όπου το διαδίκτυο αποκτά μεγαλύτερη σημασία και προτεραιότητα στη ζωή μας από τους φίλους, την οικογένεια και την εργασία μας, κυριαρχεί στη καθημερινότητα μας και είναι ένα στοιχείο της που δεν θέλουμε να αποχωριστούμε».

Τα ερωτηματολόγια μοιράστηκαν και συμπληρώθηκαν από τους μαθητές κατά τη διάρκεια μιας διδακτικής ώρας. Η επεξεργασία τους έγινε με τη βοήθεια των λογιστικών φύλλων Microsoft Excel. **Από τις απαντήσεις των μαθητών (ηλικίας 12-15 ετών) διαπιστώθηκε ότι:**

- 1** Οι περισσότεροι έχουν μία φυσιολογική σχέση με το Διαδίκτυο, είτε λόγω του νεαρού της ηλικίας, είτε λόγω ελέγχου από τους γονείς τους.
- 2** Υπάρχουν, ωστόσο, μικρά, αλλά αξιολογικά ποσοστά μαθητών που έχουν αναπτύξει μία μορφή εξάρτησης από αυτό, είτε γιατί αισθάνονται μόνοι αρκετές φορές, είτε επειδή τους φαντάζει σαν ένας συναρπαστικός κόσμος.
- 3** Αρκετοί μαθητές έχουν δεχθεί παράπονα από το οικογενειακό και το φιλικό τους περιβάλλον σχετικά με τις ώρες που περνούν στο Διαδίκτυο, και ορισμένοι έχουν αναγκαστεί να πουν περισσότερες από μία φορές ψέματα για να καλυφθούν.
- 4** Υπάρχουν μαθητές που από αυτή ήδη την ηλικία ΔΕΝ μπορούν να ελέγξουν το χρόνο κατά τον οποίο είναι συνδεδεμένοι και λιγοστοί έχουν διακινδυνεύσει να χαλάσουν μία φιλική σχέση εξαιτίας της ενασχόλησής τους με το Διαδίκτυο.
- 5** Ορισμένοι έχουν παραμελήσει άλλες δραστηριότητές τους (π.χ. Μπάσκετ, Ποδόσφαιρο, Μουσική κλπ) εξαιτίας της ενασχόλησής τους με τα online ηλεκτρονικά παιχνίδια.
- 6** Ένα μικρό ποσοστό αισθάνεται ότι πρέπει να παίξει πιο πολύ για να είναι ευχαριστημένο.
- 7** Για τις περιπτώσεις όπου διαφαίνεται επερχόμενος ή ήδη υπάρχων εθισμός, απαιτείται περαιτέρω διερεύνηση και αξιολόγηση, κυρίως με τη βοήθεια ειδικών.
- 8** Για όλες τις περιπτώσεις θα πρέπει να ληφθεί επίσης υπόψη το κοινωνικο-οικονομικό υπόβαθρο των οικογενειών των μαθητών, το οποίο παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα των μαθητών και των στάσεών τους.
- 9** Τέλος, θα πρέπει να τονιστεί ότι η έρευνα στην περιοχή έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Θα ήταν πολύ χρήσιμο στο μέλλον να γίνει σε όλα τα Γυμνάσια και Λύκεια της περιοχής για να εξαχθούν ακόμη πιο ασφαλή συμπεράσματα. **7**

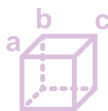
ΕΠΙΣΤΗΜΗ

{ των ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΖΥΓΟΥΡΗ, Γ1
ΕΛΠΙΔΑΣ ΧΡΥΣΟΓΙΑΝΝΗ, Γ5
ΜΑΡΙΑΣ ΓΟΜΠΑΚΗ, Γ1
ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΚΟΡΟΜΗΛΑ, Γ2

Τον Φεβρουάριο είχαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση με μια ξεχωριστή Ελληνίδα, την κ. Τζένη Λειβαδάρου, η οποία ασχολείται με την επιστημονική έρευνα στο Πανεπιστήμιο του Κέμπριτζ. Με τη βοήθεια του SKYPE, γνωρίσαμε μια δυναμική, δραστήρια γυναίκα, που με εφόδια την επιμονή, το πάθος για την επιστήμη της και την περιέργεια να κατανοήσει πώς λειτουργεί ο κόσμος γύρω μας, έκανε τα όνειρά της πραγματικότητα.

συνέντευξη με την

Τζένη Λειβαδάρου

Η κ. Λειβαδάρου σπούδασε στο Πολυτεχνείο Πολιτικός Μηχανικός. Στη συνέχεια έκανε μεταπτυχιακό στους Υδάτινους Πόρους, ενώ παράλληλα εργαζόταν σε ερευνητικά προγράμματα στο Πολυτεχνείο. Εργάστηκε ως μηχανικός σε μια τεχνική εταιρεία, σχεδιάζοντας τα υδραυλικά συστήματα εθνικών οδών, όπως η Εγνατία. Η οικονομική κρίση στη χώρα μας άλλαξε τις συνθήκες σε ό,τι αφορά τη δουλειά της, όμως κέντρισε και το ενδιαφέρον της για τα οικονομικά. Έτσι βρέθηκε στο Κέμπριτζ, όπου έκανε πρώτα μεταπτυχιακό στα οικονομικά, ενώ τώρα ασχολείται πάλι με τη μεγάλη της αγάπη, τα Εφαρμοσμένα Μαθηματικά και ειδικότερα την Υδροδυναμική.

H₂O

ΠΕΤΡΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ 2016

► Ποιο είναι το αντικείμενο της έρευνάς σας στην Αγγλία;

Ανακάλυψαν μια συσκευή, στην οποία ρίχνεις το βρασμένο ασπράδι ενός αυγού και εκείνη το κάνει πάλι υγρό. Σας φαίνεται αστείο; Κι όμως στην ουσία άλλαξαν μορφή σε μια πρωτεΐνη, την έκαναν από υγρή στερεή και μετά την έκαναν πάλι υγρή, χωρίς να την καταστρέψουν. Αυτό έχει τεράστια σημασία αν σκεφτεί κανείς ότι ο ανθρώπινος οργανισμός είναι γεμάτος πρωτεΐνες. Μελλοντικά, θα μπορούμε να διαλύουμε αυτές τις πρωτεΐνες να βρίσκουμε τα ελαττώματα που προκαλούν γενετικές ασθένειες και να τις ξαναφτιάχνουμε σωστά.

► Ποιος είναι ο δικός σας ρόλος σ' αυτήν την έρευνα;

Αυτό το ανακάλυψαν κάποιοι χημικοί. Εγώ ασχολούμαι με τη Φυσική των υγρών, με τα οποία δουλεύει η συσκευή. Προσπαθώ να εξηγήσω πώς κινούνται αυτά τα υγρά μέσα στη συσκευή. Έτσι θα κατανοήσουμε με ακρίβεια τη λειτουργία της και θα μεγιστοποιήσουμε τις επιδόσεις της με λιγότερη ενέργεια.

► Πού αλλού έχει εφαρμογές η έρευνά σας;

Ένα κομμάτι της έρευνάς μου είναι η διεπαφή μεταξύ στερεού και υγρού. Το φαινόμενο της διάβρωσης των ακτών έχει σχέση με αυτό. Επίσης ο τρόπος που το νερό κινείται κυκλικά μέσα στην συσκευή έχει σχέση με το σπирάλ του γαλαξία.

Οι άνθρωποι που ασχολούνται με την αστροφυσική με παρόμοια πειράματα δουλεύουν. Αν θέλουν να καταλάβουν κάτω από ποιες συνθήκες εκρήγνυται ένα αστέρι, βάζουν νερό σε ένα κουτί και το φτάνουν σε σημείο να σκάσει.

Η υδροδυναμική έχει πολλές εφαρμογές γύρω μας, από το αυτοκίνητο που οδηγούμε μέχρι τις σωληνώσεις στο σπίτι μας.

► Πώς είναι η ζωή στην Αγγλία;

Δεν μπορώ να σου απαντήσω σ' αυτό γενικώς, διότι τα τελευταία χρόνια ζω σ' ένα πολύ προστατευμένο περιβάλλον, το οποίο έχει απαιτήσεις από μένα, αλλά

μου δίνει και πάρα πολλά. Ζω σε κολλέγιο γεμάτο προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές, το οποίο λειτουργεί ως κοινότητα των φοιτητών του Πανεπιστημίου. Εδώ οι φοιτητές στηρίζονται με πολλούς τρόπους γιατί οι σπουδές είναι πιεστικές. Αν δεν είσαι καλά ψυχολογικά, πας σε ανθρώπους που είναι υπεύθυνοι γι' αυτό και αυτοί σε στέλνουν σε ειδικούς.

Αν δεν τα πας καλά στη Σχολή σου, ο υπεύθυνος διδασκαλίας σου εντοπίζει τα αίτια της χαμηλής επίδοσής σου. Διδακτορικοί φοιτητές κάνουν φροντιστήριο σε προπτυχιακούς που δεν τα πάνε καλά. Υπάρχουν ειδικά γραφεία για την καθαριότητα, για τις διάφορες επισκευές. Υπάρχει φαγητό, μπαρ, ώστε να μη βγαίνεις έξω αν θες να πιεις ένα ποτό.

Υπάρχουν εθελοντικές πολιτιστικές ομάδες που κάθε βράδυ διοργανώνουν κάποια εκδήλωση. Σου τα παρέχουν όλα, αλλά απαιτούν να έχεις πρόοδο. Άλλωστε οι σπουδές εδώ κοστίζουν και, όσοι δεν είναι πλούσιοι, σπουδάζουν με υποτροφίες, επομένως πρέπει να γίνεις καλός.

► Είναι ανταγωνιστικό το περιβάλλον;

Στην Ελλάδα ήμουν μια καλή φοιτήτρια. Εδώ υπάρχουν πολύ καλύτεροι από εμένα, υπάρχουν διάνοιες. Οι άνθρωποι εδώ διαβάζουν συνεχώς έχουν εγκυκλοπαιδικές γνώσεις για τα πάντα. Είναι πολύ παρατηρητικοί και περίεργοι. Για το καθετί γύρω τους, τους γεννιούνται απορίες και προσπαθούν μέσα από την επιστήμη τους να τις απαντήσουν. Πέρα από τις σπουδές τους ασχολούνται με τον αθλητισμό, την πολιτική, τις τέχνες. Ένα τέτοιο περιβάλλον σου αλλάζει τελειώς τη νοοτροπία.

► Πώς τα καταφέρνουν όλα αυτά;

Μέσα από την εκπαίδευση που παίρνουν. Μαθαίνουν από μικροί να ασχολούνται με πολλά. Μαθαίνουν πρώτα από όλα να αναπτύσσουν επιχειρήματα στις συζητήσεις τους. Τα καλά σχολεία διοργανώνουν διαγωνισμούς ανάμεσα σε ομάδες, ποια θα παρουσιάσει τα καλύτερα επιχειρήματα και θα καταρρίψει τα επιχειρήματα των άλλων. Αυτό είναι μεγάλο εφόδιο για τη ζωή. Και δεν σταματάς ποτέ να μαθαίνεις. Εδώ

συνειδητοποιείς πως, αν θέλεις να ασχοληθείς με προχωρημένες πλευρές της επιστήμης, θα πρέπει να ξέρεις πώς να χειρίζεσαι τους υπολογιστές πέρα από τα Windows. Εγώ, για παράδειγμα, πρέπει να φτιάχνω τα δικά μου προγράμματα, για να προχωρήσω τη δουλειά μου.

► Πώς είναι να γνωρίζει κανείς τον Στίβεν Χόκινγκ; Είναι τόσο σημαντική προσωπικότητα.

Φοβερό. Είναι ένας εξαιρετικός άνθρωπος, παρά την ηλικία και

την ασθένειά του. Θα μπορούσε να είχε κάσει σπίτι του, και όμως έρχεται στο γραφείο του κάθε μέρα. Του αρέσει να γνωρίζει κόσμο, νέους φοιτητές. Όταν με γνώρισε ήθελε να μάθει τα πάντα για μένα: πώς είμαι, αν εγκαταστάθηκα, αν έχω τις προσβάσεις και τις παροχές που πρέπει. Ενδιαφέρθηκε να με βοηθήσει, ενώ δεν είχε κανένα λόγο να το κάνει. Με συμβούλεψε και με συμβουλεύει για το διδακτορικό. Επικοινωνεί γράφοντας σε ειδικό υπολογιστή γι' αυτό είναι δύσκολη η επικοινωνία μαζί του: Είναι πολύ κουραστικό γι' αυτόν να κάνει διευκρινιστικές ερωτήσεις, γι' αυτό όταν σε ρωτά κάτι, πρέπει να δώσεις πλήρη απάντηση.

► Πώς γνωριστήκατε;

Το γραφείο του το βλέπω, είναι ακριβώς απέναντι μου. Και είναι σχεδόν κάθε μέρα εδώ. Θυμάμαι όταν τον πρωτοσυνάντησα στο γραφείο του. Ενώ ήταν πάρα πολύ ήσυχος εκεί, ακούσ μόνο το μηχανήμα της αναπνοής του, εγώ ίδρωσα... από φόβο μην τον κουράσω. Εκείνος όμως ήταν όλο ερωτήσεις!

► Θα θέλατε να επιστρέψετε στην Ελλάδα;

Για διακοπές έρχομαι και σήμερα... Θα ήθελα κάποια στιγμή, αν με ευνοούν οι συνθήκες να γυρίσω. Να βοηθήσω, όπως μπορώ και από όποιο πόστο, και κοινωνικά και πολιτικά και επιστημονικά.

Αλλά για μένα προσωπικά και για τα κινησιακά μου προβλήματα είναι πολύ καλύτερα εδώ, διότι εδώ είμαι απολύτως ανεξάρτητη. Μου παρέχονται τα πάντα, υποτροφίες και επιπλέον παροχές του αγγλικού κράτους.

► Ποια μηνύματα θα θέλατε να περάσετε στα παιδιά που θα διαβάσουν τη συνέντευξη αυτή;

Όταν ήμουν στην Ελλάδα με θεωρούσαν κάπως πιο ξεχωριστή για το πείσμα μου, την επιμονή και την αισιοδοξία μου. Θεωρούσαν περίεργο που δεν γκρίνιαζα, δεν τα παρατούσα και δεν καθόμουν σπίτι μου, όπως αναμενόταν. Εδώ όμως ανακάλυψα ότι όλοι οι άνθρωποι που συγκεντρωθήκαμε εδώ είμαστε έτσι, πάρα πολύ επίμονοι. Αυτό το μήνυμα θα ήθελα να περάσω στα παιδιά. Να επιμένετε, να πιστεύετε στον εαυτό σας και να προσπαθείτε διαρκώς για το καλύτερο.

Επίσης να θέτετε ερωτήματα και να ζητάτε την απάντησή τους. Και να μην βαριέστε ποτέ. Δεν υπάρχει χειρότερη ασθένεια από τη βαρεμάρα. Είναι κολλητική! Όσα περισσότερα κάνετε, τόσο καλύτερα θα νιώθετε. Όλο και περισσότεροι ορίζοντες και δυνατότητες θα ανοίγονται μπροστά σας.

{ των ΕΛΕΝΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑ, Α1
ΑΡΙΣΤΙΑΝΝΑΣ ΡΟΖΑ, Α4
ΒΑΣΙΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ, Α4
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΠΥΡΑΤΟΥ, Α4
ΘΟΔ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ, Β3

Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Ιλίου-Αχαρνών & Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρας

Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Ιλίου-Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρας, μας τίμησε με την παρουσία του στο σχολείο μας τον περασμένο Ιανουάριο. Γνωρίσαμε έναν άνθρωπο πρᾶο, γλυκομίλητο με ιδιαίτερη μόρφωση και καλλιέργεια. Η αμεσότητά του και η απλότητά του μας εντυπωσίασαν. Νιώσαμε ότι επικοινωνούσαμε με έναν δικό μας άνθρωπο. Ο σεβασμιότατος, όπως μας είπε, αρχικά ήθελε να γίνει φιλόλογος. Πέρασε στη Φιλοσοφική, όμως γρήγορα κατάλαβε ότι τον ενδιέφερε περισσότερο το διακόνημα του κληρικού και ότι «η διδασκαλία μπορεί να γίνει και στο χώρο της Εκκλησίας»

► **Ποιες είναι κατά τη γνώμη σας οι συνέπειες της κρίσης στην Ελληνική κοινωνία;**

Το γεγονός ότι η Πατρίδα μας μαστίζεται από οικονομική κρίση, δε σημαίνει ότι υπάρχει και καταστροφή. Από την αρχή της δημιουργίας του το ελληνικό κράτος αντιμετώπιζε οικονομικά προβλήματα. Για παράδειγμα το πρώτο δάνειο από την Αγγλία του 1822, εξοφλήθηκε πριν από λίγα χρόνια. Ήταν δύσκολες οι καταστάσεις για τα μικρά έθνη. Εδώ όμως στην Ελλάδα πάντα «ποιούσαμε» δηλαδή δημιουργούσαμε. Το μόνο εξαγωγίμο προϊόν που έχουμε να προσφέρουμε στους ευρωπαίους εταίρους μας είναι ο πολιτισμός μας.

Αυτά που προέβαλλαν οι Έλληνες από την αρχή του αρχαιοελληνικού πολιτισμού ήταν η φιλοσοφία, που γεννήθηκε εδώ στην Ελλάδα και πουθενά αλλού, η ελληνική γλώσσα, η οποία έχει χιλιάδες λέξεις που καμιά άλλη γλώσσα δεν τις έχει. Μιλάμε την ίδια γλώσσα από τον Όμηρο μέχρι σήμερα. Τρεις χιλιάδες χρόνια μιλάμε την ίδια γλώσσα. Σε ελάχιστα μέρη του κόσμου γίνεται αυτό. Ευλογημένοι από το Θεό, έχουμε δημιουργήσει έννοιες, όπως είναι οι φιλοσοφικές, γι' αυτό και τα δόγματα της εκκλησίας μας γράφτηκαν στα ελληνικά. Γιατί καμιά άλλη γλώσσα δεν μπορεί να κάνει αντιληπτό τι σημαίνει τριαδικότητα του Θεού και τι σημαίνει ότι ο Θεός σαρκώθηκε. Είμαστε απόγονοι ηρώων και αγίων. Διαθέτουμε δυναμικά στοιχεία για να ξεπεράσουμε την οικονομική κρίση. Η οικονομική κρίση μπορεί να οφείλεται σε κάποιες αστοχίες κυβερνήσεων. Το πρόβλημα όμως δεν είναι μόνο το οικονομικό αλλά τι αξίες έχουμε σαν έθνος και πώς μπορούμε να πορευτούμε.

► **Πιστεύετε ότι αντιμετωπίζουμε κρίση ανθρωπιστικών αξιών;**

Οι πρόγονοί μας Έλληνες, όποιο ξένο πολιτιστικό στοιχείο ερχόταν στον δικό τους αξιακό χώρο, είχαν τη δυνατότητα να το προσλαμβάνουν και να το αξιοποιούν. Το ίδιο έγινε και με το Χριστιανισμό. Οι αξίες των προγόνων μας συγκερασμένες με αυτές του Χριστιανισμού έδωσαν οικουμενικότητα στο Χριστιανισμό και τόνωσαν την κοινωνία της εποχής εκείνης που παρέπαιε ηθικά. Όσες περισσότερες αξίες ήθους και πολιτισμού έχουμε στη ζωή μας, τόσο ευκολότερα μπορούμε να ξεπεράσουμε μια κρίση. Αν δεν υπάρχουν αξίες, όση οικονομική βοήθεια και αν έρθει, από όπου έρθει, δε θα λυθεί το πρόβλημα.

► Πιστεύετε ότι είναι ισχυρή η σχέση Θεού και ανθρώπου σήμερα;

Παρά τις δυσκολίες που υπάρχουν στην καθημερινότητα της ζωής μας, παρά τους προβληματισμούς που γεννά η τεχνοκρατούμενη και καταναλωτική εποχή μας, η αναζήτηση του ανθρώπου για κάτι καλύτερο, για μια πνευματική ανάταση υπάρχει πάντα έστω και αν έχει αφηρόνια υλικών αγαθών. Αυτό θα το δείτε στη ζωή σας καθώς θα μεγαλώνετε.

Η αναζήτηση του Θεού έχει σχέση με το τι προσδοκούμε από αυτόν, τι καταβολές έχουμε, ποιος μας μίλησε για το Θεό και γιατί μας μίλησε. Ο Θεός είναι τιμωρός, που τον φοβόμαστε; Είναι κάποιος που επιβραβεύει, όπως στο σχολείο όταν είμαστε καλοί μαθητές; ή είναι κάποιος που είναι πατέρας μας, είναι εκεί δίπλα, όταν τον χρειαζόμαστε; Το τι νιώθουμε πως είναι ο Θεός για μας προσδιορίζει και τη στάση μας προς τον εαυτό μας, τους συνανθρώπους μας και το περιβάλλον.

► Ποια είναι η σχέση των νέων με την εκκλησία;

Είναι ένα θέμα αναζήτησης. Μου έκανε εντύπωση την πρώτη χρονιά που ήρθα στον αγιασμό του σχολείου σας. Αισθάνθηκα ότι είμαι μέσα σε μια οικογένεια, δηλαδή σε ένα χώρο όπου δεν αισθάνομαι ξένος ούτε από τους καθηγητές ούτε από τα παιδιά. Τι είναι η Εκκλησία; Είναι μια κοινότητα όπου όλοι όσοι μετέχουν σε αυτή νιώθουν πως αποτελούν μια οικογένεια. Η Εκκλησία δεν υπάρχει μόνο για να κάνει κοινωνικό έργο, ούτε μόνο για να πρωτοστατεί στους αγώνες του έθνους. Βέβαια, το κάνει όταν χρειαστεί, αλλά δεν είναι αυτός ο σκοπός της. Ο σκοπός της είναι να πει στους ανθρώπους ότι η αγάπη γεννήθηκε, ο Χριστός δηλαδή, και αυτή η αγάπη μπορεί να μας κάνει όλους αδελφούς. Και οι νέοι και οι γέροι και οι κάθε ηλικίας άνθρωποι έχουν τον χώρο τους στην Εκκλησία. Ο καθένας όμως βρίσκεται στην Εκκλησία ελεύθερα, γιατί ο Θεός μας έπλασε ελεύθερους, ακόμη και για να τον αρνηθούμε. Ό,τι δηλαδή κάναμε και στον Παράδεισο. Αλλά μας έπλασε και για να ενωθούμε μαζί Του,

όπως γίνεται όταν μετέχουμε στα Μυστήρια της Εκκλησίας μας. Άρα αντιστρέφω το ερώτημα που μου απευθύνετε: οι νέοι θέλουν να επηρεαστούν από αυτά που προσφέρει η Εκκλησία δηλαδή από την κοινή πορεία προς αναζήτηση του Θεού, την φιλανθρωπία (την αγάπη για τον άνθρωπο όχι την ελεημοσύνη), την αγάπη προς όλους χριστιανούς και μη και τελικά την αδελφσύνη και την ενότητα του ανθρωπίνου γένους;

► Ποια είναι η γνώμη σας για τους σημερινούς νέους;

Η καλύτερη. Οι σημερινοί νέοι είναι οι νέοι της εποχής τους, όπως ήταν πάντα οι νέοι κάθε εποχής. Αντιδρούν στα ερεθίσματα της εποχής τους, όπως η κάθε γενιά. Με ενοχλεί όταν διαβάζω σε κάποια εφημερίδα ότι οι νέοι δεν είναι πιστοί, ότι δεν είναι συνεργάσιμοι, κάνουν ό,τι θέλει ο καθένας... Οι νέοι άνθρωποι έχουν μέσα τους δημιουργικές δυνάμεις. Εμείς οι μεγάλοι οφείλουμε να τους δώσουμε σωστές αξίες, ώστε να θέσουν στη ζωή τους υψηλούς στόχους. Αν αποτυγχάνουν οι νέοι, αυτό συμβαίνει επειδή έχουμε αποτύχει οι μεγάλοι. Οι νέοι κάθε εποχής είναι ανήσυχoi και έχουν αναζητήσεις. Είναι το δυναμικό εκείνο που δίνει μορφή, νόημα και ζωηράδα στη ζωή. Ζωντανεύουν το κύτταρο της κοινωνίας. Αυτή είναι η εικόνα των νέων σε όλες τις εποχές. Αν κάνουν και μερικά λάθη... όλοι μας κάνουμε λάθη.

► Τι σκέψεις σας γεννά το τρομοκρατικό χτύπημα στη Γαλλία;

Όλοι καταδικάζουμε τα τρομοκρατικά χτυπήματα. Δεν συμφωνώ καθόλου με τη μέθοδο αυτή. Είναι εντελώς ξένη προς την Ελληνική κουλτούρα και τη χριστιανική μας πίστη. Εμείς, ως χριστιανοί, θυσιαζόμαστε για τους άλλους. Δε θυσιαζόμαστε τους άλλους για οποιοδήποτε σκοπό. Δεν είναι η πρώτη φορά που ασκούνται τρομοκρατικά χτυπήματα, αλλά δεν είναι σωστός τρόπος για να «περάσεις» τις θέσεις σου. Τα αίτια της ύπαρξης της τρομοκρατίας είναι πολιτικά και όχι θρησκευτικά. Υπάρχει ιστορικό υπόβαθρο σ' αυτά τα πράγματα, το οποίο έχει σχέση με τα φαινόμενα της καταπίεσης αδυ-

νάμων λαών και την αποικιοκρατία, που έχουν αφήσει το στίγμα τους, σε πολλά μέρη του λεγόμενου τρίτου κόσμου. Κάποτε, όταν δηλαδή οι λαοί αυτοί θα στέκονταν στα πόδια τους, θα εκδικούνταν και αυτό γίνεται τώρα. Είναι λάθος να συνδέουμε τα χτυπήματα αυτά μόνο με τις θρησκευτικές πεποιθήσεις των δραστών.

► Τι γνώμη έχετε για τους πρόσφυγες;

Πολλοί άνθρωποι έρχονται διαχρονικά στον τόπο μας για ένα καλύτερο αύριο, είτε γιατί εκδιώχθηκαν για τις πολιτικές ή θρησκευτικές τους πεποιθήσεις. Το θέμα των προσφύγων είναι περίπλοκο. Η Ελλάδα έχει πολλά θαλάσσια σύνορα που δε μπορούν να ελεγχθούν. Όλοι σχεδόν οι σημερινοί πρόσφυγες δεν έχουν σκοπό να μείνουν στην Ελλάδα. Θέλουν να μεταβούν στις Ευρωπαϊκές χώρες, όπου εκεί πιστεύουν ότι θα βρουν εργασία, γιατί ξέρουν τις δυσκολες καταστάσεις που αντιμετωπίζει η Ελλάδα αυτή τη στιγμή. Είναι ένα πρόβλημα που χρειάζεται πανευρωπαϊκή διαχείριση. Απαιτούνται συντονισμένες ενέργειες από όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες, οι οποίες θα πρέπει να δεχθούν τους πρόσφυγες αναλογικά με τον πληθυσμό και τις δυνατότητές τους, ώστε να μοιραστούν όλοι εξίσου τα βάρη. Με την ευκαιρία να πω ότι από το 1978 η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία έχει συγκροτήσει μια επιτροπή, η οποία ασχολείται με τα προβλήματα αρχικά των παλινοστούτων Ελλήνων από τη Γερμανία, οι οποίοι ήθελαν να τακτοποιήσουν τα συνταξιοδοτικά τους ζητήματα. Η ίδια επιτροπή ανέλαβε πρωτοβουλία για τους μετανάστες από την Αλβανία και τη Β. Αφρική. Τα τελευταία χρόνια μεριμνά για όλους αυτούς που ζητούν άδεια παραμονής, για να προωθηθούν προς τις ευρωπαϊκές χώρες. Έχουμε μια καλή ομάδα που φροντίζει το νομικό κομμάτι. Επιδιώκει την επανένωση οικογενειών και τη χορήγηση ασύλου. Τα γνωρίζω αυτά γιατί είμαι πρόεδρος αυτής της επιτροπής.

► Συζητείται η κατάργηση του μαθήματος των θρησκευτικών στα σχολεία. Ποια η άποψη της εκκλησίας;

Η Διαρκής Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδας και καθηγητές πανεπιστημίων και θεολόγοι, βρίσκονται σε διάλογο με το Υπουργείο Παιδείας και έχει σταλεί σχετικό υπόμνημα.

Ο καθένας μπορεί να έχει τη δική του πολιτική ιδεολογία για τη διαχείριση των διαφόρων θεμάτων του Κράτους, ένα από τα οποία είναι και η παιδεία, αυτό όμως δε σημαίνει ότι μπορεί να αγνοεί κατά την εφαρμογή τους την ιδιοπροσωπία του Έθνους μας και τις ευαισθησίες των Ελλήνων. Το Ελληνικό έθνος είναι ζυμωμένο με την Ορθοδοξία. Θεωρώ ότι το πιο σημαντικό είναι να διατηρείται ζωντανή η σχέση των παιδιών με το Θεό και την εκκλησία, όπως ανέκαθεν συνέβαινε στην ελληνική κοινωνία. Είναι ζήτημα ουσίας η άμεση επικοινωνία των παιδιών με το χώρο της Εκκλησίας, όπως είναι σημαντική η σημερινή μας επαφή. Βεβαίως ο κάθε παιδί θα διαλέξει το δικό του τρόπο ζωής. Δεν είναι σωστό όμως να αποκίπτεται από τις ρίζες του.

► Τι θα συμβουλευάτε τους νέους;

Να ζουν στην ώρα της την ηλικία τους, για να μην μένουν μερικά πράγματα απωθημένα από την παιδική ή εφηβική ηλικία. Επίσης να σεβόμαστε αυτό ή αυτόν που βρίσκεται απέναντι μας σε ό,τι αφορά την ιδεολογία μας ή τις θρησκευτικές πεποιθήσεις μας, για να συνυπάρχουμε αρμονικά.

► Ποια η θέση του Χριστιανού σήμερα;

Να γνωρίζει πως η συμβολή του, όσο μικρή ή αδύναμη και αν την νιώθει, είναι σημαντική. Όπως όταν γίνεται μια συναυλία σ' ένα στάδιο κι ο καθένας ανάβει ένα φακό ή αναπτήρα - όπως συνηθίζεται - και από τις μικρές φλόγες φωτίζεται όλο το στάδιο, έτσι και στην κοινωνία ο Χριστιανός οφείλει να ανάβει το δικό του φως: στο σχολείο, στο σπίτι, στην ομάδα του, στο φροντιστήριο, στη φιλική συντροφιά, στην παρέα, στην οικογένεια. Άλλωστε μας το είπε και ο Χριστός μας: «Εσείς είστε το φως του κόσμου!»

{ των ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΗΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗ, Α1
ΘΟΔΩΡΗ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ, Β3
ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΤΣΙΚΑ, Α4
ΕΛΠΙΔΑΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ, Α3

Μαθήματα σκηνοθεσίας... από τον

Γιάννη Ντόνα

Επισκέφτηκε το σχολείο μας τον περασμένο Φεβρουάριο και μας... παρέδωσε μαθήματα σκηνοθεσίας.

Με λόγια απλά και καθαρά, με την αμεσότητα ενός χαρισματικού δασκάλου μας μίλησε για την υπευθυνότητα, την ευαισθησία και την παιδεία που πρέπει να διαθέτει ένας σκηνοθέτης, για τον λαμπρό κόσμο της τηλεόρασης και για τον κινηματογράφο που είναι «μεγάλος έρωτας, αν και ακριβός».

Για να εμπεδώσουμε το πρώτο μας μάθημα...

«σκηνοθέτησε» ακόμα και τα γλυκάκια που με πολλή ευγένεια πρόσφερε στην ομάδα μας: για να τα κάνει πιο ενδιαφέροντα έγραψε πάνω τους τη φράση «I love TV».

whoiswho

Ο κ. Γιάννης Ντόνας είναι σκηνοθέτης με μακρά πορεία στο χώρο της τηλεόρασης. Εργάστηκε επί 20 χρόνια στον «Αντέννα» όπου έκανε εκπομπές που σημείωσαν υψηλή τηλεθέαση, όπως το «Καλημέρα Ελλάδα» και ο «Πρωινός καφές» και σκηνοθέτησε τα δελτία ειδήσεων του καναλιού. Συνεργάστηκε με σημαντικούς δημοσιογράφους, όπως ο Γιώργος Παπαδάκης και ο Τέρενς Κουίκ. Τώρα διδάσκει σκηνοθεσία στη σχολή δημοσιογραφίας του Αντέννα, ενώ σε λίγους μήνες θα βγει στον κινηματογράφο η πρώτη του ταινία, ένα κοινωνικό θρίλερ.

► Ποιος είναι ο ρόλος του σκηνοθέτη;

Ο ρόλος του σκηνοθέτη είναι να κάνει εικόνες ένα σενάριο, ένα κείμενο, ένα τηλεοπτικό πρόγραμμα. Βέβαια, δεν λειτουργεί αυθαίρετα, αφού η τηλεόραση έχει τους κανόνες της, τους οποίους ο σκηνοθέτης γνωρίζει καλά. Ας πούμε ότι δείχνετε έναν ποδοσφαιρικό αγώνα. Θα πρέπει οι κάμερες να είναι κατάλληλα τοποθετημένες, ώστε να παίρνουν τα σωστά πλάνα. Θα δείξουμε το γκολ τη στιγμή που θα μπει, στη συνέχεια θα το δείξουμε σε επανάληψη και μετά τους πανηγυρισμούς στις κερκίδες. Δεν γίνεται να δείχνω τις κερκίδες ενώ μπαίνει γκολ!

► Πώς σκηνοθετείται μια ενημερωτική εκπομπή;

Μέσα στο στούντιο υπάρχουν κάποιες κάμερες. Άλλες παίρνουν κοντινά πλάνα και εστιάζουν στα πρόσωπα του παρουσιαστή και των καλεσμένων, ενώ άλλες παίρνουν πιο μακρινά πλάνα. Ο σκηνοθέτης επιλέγει τι απ' όλα θα συμβαίνουν στο στούντιο θα δείξει στον αέρα. Για παράδειγμα, θα κάνει κοντινό πλάνο στο πρόσωπο εκείνου που μιλά. Μάλιστα, αν κάποιος ερωτηθεί για ένα κρίσιμο θέμα, είναι σημαντικό να πάρει η κάμερα την πρώτη του αντίδραση, πριν προλάβει να οργανώσει την απάντησή του. Έπειτα υπάρχει και το άλλο υλικό: βίντεο, ζωντανές συνδέσεις με χώρους όπου συμβαίνουν γεγονότα. Ο σκηνοθέτης συντονίζει τα πάντα: ελέγχει αν υπάρχει ήχος, εικόνα, αν ο παρουσιαστής ακούει τον δημοσιογράφο που κάνει ρεπορτάζ. Συνεργάζεται μαζί τους και φυσικά με τον εικονολήπτη και τον ηχολήπτη. Ειδικά αν πρόκειται για ζωντανή εκπομπή, έχει να πάρει άμεσες και σοβαρές αποφάσεις.

► Παρόλα αυτά αυτός που προβάλλεται πιο πολύ είναι ο παρουσιαστής...

Αυτό είναι αλήθεια. Σε μια κινηματογραφική ταινία προβάλλεται ο σκηνοθέτης. Λέμε, για παράδειγμα, ο «Νονός» του Φράνσις Φορντ Κόπολα. Στο θέατρο λέμε ο «Ρωμαίος και η Ιουλιέτα» του Σάιξπηρ. Προβάλλεται ο συγγραφέας. Όμως λέμε η εκπομπή «Καλημέρα Ελλάδα» με τον Γιώργο Παπαδάκη. Στην τηλεόραση «πουλάμε» τον παρουσιαστή. Κι επειδή η τηλεόραση είναι λάμψη,

φροντίζουμε να είναι λαμπερός, ενδιαφέρων, ευχάριστος, καταγγελτικός όταν πρέπει.

► Με ποιο τρόπο;

Ας πάρουμε για παράδειγμα ένα δελτίο ειδήσεων. Εδώ υπάρχει συγκεκριμένος ενδυματολογικός κώδικας. Ο παρουσιαστής πρέπει να είναι ξυρισμένος, να φοράει πουκάμισο, γραβάτα. Η παρουσιάστρια πρέπει να φορά σακάκι, κατά προτίμηση σε παλ χρώματα. Δεν πρέπει να φορά κρίκους και βραχιόλια επειδή κάνουν θόρυβο και φαίνονται μεγαλύτερα στην οθόνη. Αν ο παρουσιαστής είναι ανοιχτόχρωμος πρέπει να φορά σκούρα ρούχα, για να δημιουργούμε αντίθεση. Ο δημοσιογράφος που είναι σωστός επαγγελματίας σέβεται αυτού του είδους τις υποδείξεις του σκηνοθέτη, γιατί, όπως ο δημοσιογράφος ξέρει να γράφει και να μιλά, έτσι ο σκηνοθέτης ξέρει να «δείχνει».

► Δηλαδή, στην τηλεόραση, δεν βλέπουμε τα αληθινά πρόσωπα των ανθρώπων; Βλέπουμε αυτά που φτιάχνετε εσείς;

Ένα καθημερινό τηλεοπτικό πρόγραμμα θα πρέπει να βγαίνει κάθε μέρα στον αέρα την προγραμματισμένη ώρα, ό,τι και αν έχει συμβεί στον καθένα από εμάς, άσχετα με τα προσωπικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε. Ο παρουσιαστής πρέπει να είναι λαμπερός, ακόμα κι αν είναι άρρωστος, αν έχει ξενυχτήσει. Άρα ναι, η εικόνα που βλέπετε είναι κατασκευασμένη και ο σκηνοθέτης φροντίζει να είναι ενδιαφέρουσα.

► Ποιος είναι ο ρόλος του σκηνοθέτη στον κινηματογράφο;

Στον κινηματογράφο ο σκηνοθέτης δεν εκτελεί ένα πρόγραμμα, δημιουργεί μια ταινία. Όταν διαβάζεις ένα λογοτεχνικό κείμενο, φαντάζεσαι, φτιάχνεις εσύ τις εικόνες του. Στον κινηματογράφο την εικόνα τη φτιάχνω εγώ και σου την δείχνω. Εσύ θα αισθανθείς. Δεν θα βάλεις σε λειτουργία τη φαντασία σου, αλλά θα φορτιστείς συναισθηματικά από την εικόνα.

Γι' αυτό ο σκηνοθέτης πρέπει να διαθέτει αυξημένη ευαισθησία. Αν αισθάνεται, αν είναι ευαίσθητος, τότε βλέπει πράγματα που οι άλλοι δεν βλέπουν. Κι όταν λέμε ευαίσθη-

τος, δεν εννοούμε κλαψιάρης! Ο ευαίσθητος άνθρωπος συγκινείται, πάλλεται, αισθάνεται. Γελά, κλαίει, αντιδρά όταν θυμώνει. Αν το σενάριο λέει: «άνοιξε η γη κάτω από τα πόδια της» εγώ πρέπει να διδάξω την ηθοποιό τι σημαίνει αυτό. Αν όμως δεν το νοιώθω εγώ, πώς να το διδάξω;

► Ποια άλλα προσόντα πρέπει να διαθέτει ο σκηνοθέτης;

Πρέπει να διαθέτει ευρύτερη μόρφωση και παιδεία. Εκτός απ' τις σπουδές του σε κάποια σχολή σκηνοθεσίας, πρέπει να διαβάζει πολλά και διαφορετικά αναγνώσματα, να ενημερώνεται για τα πάντα. Δεν μπορεί για παράδειγμα να βάζει γκολ ένας ποδοσφαιριστής και εσύ να δείχνεις τη φωτογραφία κάποιου άλλου! (γελάει)

Και ξέρετε, στην τηλεόραση το λάθος είναι πολύ σοβαρό, γιατί το βλέπουν εκατομμύρια μάτια. Ο χρυσός κανόνας της τηλεόρασης είναι: Αν δεν είσαι σίγουρος, μην το δείξεις.

► Εσείς έχετε κάνει κάποιο λάθος;

Θυμάμαι κάτι που έγινε το 2004. Ήταν η δεύτερη Κυριακή των δημοτικών εκλογών και εκλεγόταν δήμαρχος Αθηναίων η κ. Ντόρα Μπακογιάννη. Όταν λοιπόν έφτασε στο Σύνταγμα κι άρχισε να μιλά, κατάλαβα ότι δεν την ακούγαμε!

Είχε χαλάσει κάποιο μηχανήμα και δεν είχαμε ήχο. Χρεώθηκα το λάθος εγώ και, μάλιστα, παραλίγο να χάσω τη δουλειά μου.

► Ποια άλλη στιγμή απ' την καριέρα σας θυμάστε έντονα;

Θυμάμαι ένα δίλημμα που αντιμετώπισα. Όταν έφυγε η Αλίκη Βουγιουκλάκη, έγινε διακαναλική μετάδοση της κηδείας της. Αυτό σημαίνει ότι συνεργαστήκαμε όλα τα μεγάλα κανάλια. Το κάθε κανάλι κάλυπτε διαφορετικό κομμάτι της κηδείας και όλα είχαν την ίδια εικόνα. Ο ANT1, είχε αναλάβει το κομμάτι του νεκροταφείου και σκηνοθέτης ήμουν εγώ. Εξήγησα στους εικονολήπτες πως, αν ανοιχτεί το φέρετρο, θέλω το τελευταίο πλάνο της ηθοποιού. Είναι μακάβριο, όμως αυτή είναι η ζωή, ως έχει, και εμείς πρέπει να τη δείχνουμε ως έχει.

Πράγματι το φέρετρο άνοιξε. Η εικόνα δεν είχε καμιά σχέση με τη Βουγιουκλάκη, όπως την γνωρίζαμε από τις ταινίες. Αμφιταλαντεύτηκα για 2 δευτερόλεπτα, όμως τελικά έδειξα το πλάνο. Σκέφτηκα πως το πανελλήνιο ήταν καρφωμένο στην τηλεόραση εκείνη τη μέρα. Αν δεν έδειχνα το πλάνο θα ήταν σαν να έκανα λογοκρίσια.

► Ποια θεωρείτε μεγάλη στιγμή της καριέρας σας;

Όταν η εκπομπή «Καλημέρα Ελλάδα» έκανε θεαματικότητα κοντά στα 72% και μάλιστα ενώ είχαμε απέναντί μας σπουδαίους δημοσιογράφους. Ξέρετε η θεαματικότητα είναι για μας η αξιολόγησή μας. Είναι πολύ σημαντικό να είναι πρώτη μια εκπομπή κάθε μέρα, επί 20 χρόνια, χωρίς να χάσει ούτε μια μέρα.

Ωπωςδήποτε ήταν επιτυχία του Γιώργου Παπαδάκη, αλλά σ' αυτό συμβάλαμε όλοι. Σε ό,τι αφορά τη μετάδοση της εικόνας συνέβαλα εγώ.

Αν δεν είχαμε επιτυχία δεν θα υπήρχα ούτε εγώ, ούτε ο Παπαδάκης. Η ιδιωτική τηλεόραση είναι σκληρή. Αν το έργο δεν πάει καλά, κατεβαίνει. Κι εγώ δούλεψα σ' ένα κανάλι που έκανε πρωταθλητισμό. Δεν επιτρεπόταν να είμαστε, δεύτεροι, ειδικά την εποχή που ξεκινούσε η ιδιωτική τηλεόραση.

► Πιστεύετε πως στις μέρες μας έχει πεθάνει η τηλεόραση;

Δεν έχει πεθάνει η τηλεόραση, έχει αλλάξει μορφή. Τώρα υπάρχει το ίντερνετ που είναι πιο άμεσο, πιο προστό. Όλοι σας, για παράδειγμα, έχετε κινητά με κάμερα. Κάμερα σημαίνει τηλεόραση.

Η αφέχαστη Αλίκη Βουγιουκλάκη

Είκοσι χρόνια πέρασαν από τον θάνατο της αιώνιας έφηβης, της εθνικής μας σταρ Αλίκης Βουγιουκλάκη. Μιας ηθοποιού που αγαπήθηκε τόσο από τους Έλληνες όσο και από ξένους θεατές.

Η Αλίκη-Σταματίνα Βουγιουκλάκη γεννήθηκε στις 20 Ιουλίου 1934 στην Αθήνα. Ήταν κόρη του νομάρχη Πάνη Βουγιουκλάκη και της Έμμης Κουμουνδούρου. Η Αλίκη είχε άλλα δύο αδέρφια: τον Αντώνη και τον Τάκη, που αργότερα έγινε σκηνοθέτης.

Η απώλεια του πατέρα της το 1943 σημάδεψε την παιδική της ηλικία. Παρά τις αντιρρήσεις της μητέρας της, το 1953 έδωσε εξετάσεις στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου και το 1954 έπαιξε στην πρώτη της ταινία, « Το ποντικάκι » του Νίκου Τσιφόρου.

Συμμαθητής της στη σχολή υπήρξε και ο μετέπειτα σύζυγός της Δημήτρης Παπαμιχαήλ, με τον οποίο εμφανίστηκε στην ταινία «Ο αγαπτικός της βοσκοπούλας» του Ηλία Παρασκευά, την πρώτη έγχρωμη ταινία του Ελληνικού κινηματογράφου.

Το 1959 πρωταγωνίστησε στην ταινία «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο», στο ρόλο της κακομαθημένης μαθήτριας Λίζας Παπασταύρου. Το τι σάλος έγινε στην Ελλάδα δεν λέγεται!!! Αφού ο ίδιος ο διευθυντής της Philips ήρθε ειδικά από την Ολλανδία, για να της απονεμίσει τον πρώτο χρυσό δίσκο που δόθηκε στην Ελλάδα.

Το 1961 πρωταγωνίστησε στην ταινία «Η Αλίκη στο ναυτικό», όπου ερμήνευσε με ιδιαίτερο τρόπο τα τραγούδια του Μάνου Χατζιδάκι και ιδιαίτερα το τραγούδι «Τράβα μπρος».

Την ίδια χρονιά απέκτησε δικό της θίασο ενώ το 1963-1964 γίνεται συνθιασάρχης ο Δ. Παπαμιχαήλ. Στις 18 Ιανουαρίου 1965 παντρεύτηκε με τον Δημήτρη Παπαμιχαήλ στους Δελφούς και στις 3 Ιουνίου 1969 γεννήθηκε ο γιος τους Γιάννης.

Το 1971 το ζευγάρι αποκτά τη δική του στέγη στο θέατρο «Αλίκη». Όμως οι συχνές φιλονικίες για τη δόξα και τη μαρκίζα τους οδήγησαν στο τέλος του γάμου τους, το 1974.

Τα χρόνια που ακολούθησαν η Αλίκη ανέβασε πολλές θεατρικές παραστάσεις που άφησαν εποχή: «Cabaret», «Εβίτα», «Βίκτωρ-Βικτώρια», «Νυφικό κρεβάτι», «Ωραία μου κυρία»...

Ξανασυνεργάστηκε με τον Δημήτρη Παπαμιχαήλ το 1984 στις θεατρικές παραστάσεις «Εκπαιδευόντας τη Ρίτα» και «Φιλουμένα Μαρτουράνο»

Κατά τη διάρκεια των παραστάσεων της «Μελωδίας της ευτυχίας» αισθάνθηκε μια ελαφριά αδιαθεσία, η οποία αποκάλυψε ότι πάσχει από την επάρατη νόσο. Έφυγε από κοντά μας στις 23 Ιουλίου 1996 και ο θάνατός της συγκλόνισε ολόκληρη την Ελλάδα.

Θα τη θυμόμαστε με λατρεία και νοσταλγία. Άλλωστε, οι ταινίες της, που παίζονται και ξαναπαίζονται, δεν μας αφήνουν να ξεχάσουμε το πονηρό και σκανταλιάρικο μουτράκι που μας συγκίνησε και λατρεύτηκε από εκατομμύρια ανθρώπους.

Άννα Συνοδινού

Η Άννα Συνοδινού [21 Νοεμβρίου 1927 - 7 Ιανουαρίου 2016] ήταν Ελληνίδα ηθοποιός και πολιτικός. Διακρίθηκε κυρίως σε ρόλους του αρχαίου δράματος, αλλά και του νεώτερου ρεπερτορίου. Εκτός από το θέατρο, εμφανίσθηκε σε ξένες και ελληνικές κινηματογραφικές ταινίες, τηλεοπτικές σειρές, καθώς και σε θεατρικές παραγωγές για την τηλεόραση και το ραδιόφωνο.

Η Άννα Συνοδινού γεννήθηκε στο Λουτράκι Κορινθίας στις 21 Νοεμβρίου 1927. Ήταν το όγδοο παιδί της οικογένειάς της, που καταγόταν από την Αμοργό. Τελείωσε το Γυμνάσιο στην Αθήνα και στη συνέχεια φοίτησε στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου (1947-1949). Στη σκηνή πρωτοεμφανίστηκε το 1948 στο έργο του Εντμόν Ροσταν «Σιρανό ντε Μπερζεράκ», που σκηνοθέτησε για το Εθνικό Θέατρο ο Δημήτρης Ροντήρης. Κατόπιν συνεργάστηκε με τον Ντίνο Ηλιόπουλο, τον Μίμη Φωτόπουλο και τον Νίκο Χατζίσκο στο ελεύθερο θέατρο.

Καθιέρωση ως πρωταγωνίστρια

Έπειτα από μερικές σποραδικές εμφανίσεις με το Εθνικό Θέατρο, υπήρξε μόνιμο στέλεχος του από το 1956 έως το 1964 και διέπρεψε για τις ερμηνείες της πλάι στην Κατίνα Παξινού, τον Αλέξη Μινωτή και τον Θάνο Κωτσόπουλο σε πρωταγωνιστικούς ρόλους της αρχαίας τραγωδίας, αλλά και του νεώτερου κλασικού ρεπερτορίου. Το 1955 και το 1957 τιμήθηκε με το έπαθλο της Μαρίκας Κοτοπούλη. Ενδιάμεσα παντρεύτηκε τον πρωταθλητή του τριπλούν και έμπορο Γιώργο Μαρινάκη (1921-2009).

Το 1965, ίδρυσε τον θίασο «Ελληνική Σκηνή» και αναζητώντας θεατρική στέγη εκμίσθωσε το παλαιό λατομείο του Λυκαβηττού και δημιούργησε το πασίγνωστο Θέατρο Λυκαβηττού σε σχέδια του αρχιτέκτονα Τάκη Ζενέτου.

Τα χρόνια της Χούντας

Με την επιβολή της δικτατορίας το 1967, διέκοψε τη θεατρική της δραστηριότητα. Η Χούντα ανακάλεσε την άδεια χρήσης του Θεάτρου του Λυκαβηττού και της αφαίρεσε το διαβατήριό της, ματαιώνοντας έτσι περιοδεία της στο εξωτερικό. Το διάστημα αυτό εργάστηκε ως δακτυλογράφος στην εμπορική εταιρεία του συζύγου της.

Το 1972 επανήλθε στο θέατρο. Εμφανίστηκε στο ρόλο της Ηλέκτρας στο Ηρώδειο και λίγο αργότερα ανασυγκρότησε την «Ελληνική Σκηνή», στην οποία συνεργάστηκε με τον Θάνο Κωτσόπουλο. Από το 1973 έως το 1975 πραγματοποίησε εμφανίσεις με το Εθνικό Θέατρο και το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

Μεταπολίτευση - Είσοδος στην πολιτική

Μετά την πτώση της δικτατορίας αποσιώθηκε στην πολιτική. Εξελέγη με το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας στην Α' Αθηνών (1974, 1977, 1981, 1985, 1989) και διετέλεσε υφυπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών στην κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή (1977-1980). Κατά τη διάρκεια της πολιτικής της σταδιοδρομίας εισηγήθηκε νομοθετικές προτάσεις για την προστασία των γερόντων, της μητρότητας, των παιδιών και ατόμων με ειδικές ανάγκες. Στον καλλιτεχνικό τομέα εισήγαγε τα μαθήματα καλλιτεχνικής παιδείας στη Μέση Εκπαίδευση, πρότεινε

την ένταξη των ηθοποιών στο ΙΚΑ και την ίδρυση της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης. Το 1986 εξελέγη δημοτικός σύμβουλος Αθηναίων με τον συνδυασμό του Μιλτιάδη Έβερτ. Τον Μάρτιο του 1990 παραιτήθηκε του βουλευτικού της αξιώματος. Τον ίδιο χρόνο επανήλθε στη θεατρική δραστηριότητα, ερμηνεύοντας, εκτός από αρχαίο δραματολόγιο, ρόλους του νεώτερου ελληνικού θεάτρου με το Εθνικό Θέατρο («Το μυστικό της κοντέσσας Βαλέραινας» του Γρηγόρη Ξενόπουλου, «Ο αγαπτικός της Βοσκοπούλας» του Δημήτρη Κορομηλιά).

Αξιοσημείωτο ήταν και το εκπαιδευτικό της έργο. Δίδαξε στις θεατρικές σχολές του Εθνικού Θεάτρου, του Πέλου Κατσέλη, της Καλλιτεχνικής Εταιρείας Αθηνών και του Ωδείου Αθηνών.

Η Άννα Συνοδινού είναι συγγραφέας του αυτοβιογραφικού «Πρόσωπα και Προσωπεία» (Εκδόσεις Βλάση, 1998) και του βιβλίου θεατρικών αναμνήσεων «Αίons στους άξιους» (Καστανιώτης, 1999). Η μεγάλη πρωταγωνίστρια έφυγε από τη ζωή στις 7 Ιανουαρίου 2016.

Τιμές και διακρίσεις

Η Άννα Συνοδινού τιμήθηκε με τα παράσημα Ευποίας και τον Ταξίαρχη του Φοίνικος του Ελληνικού κράτους, καθώς και με το μετάλλιο της πόλεως των Αθηνών. Τιμές της έχουν αποδοθεί και από ξένα κράτη για την καλλιτεχνική της προσφορά (Δανία, Γαλλία, Λίβανος, Ιταλία).

Στις εθνικές εορτές
θυμηθήκαμε σημαντικές
στιγμές της ιστορίας και
τιμήσαμε τις ηρωικές μορφές
των αγωνιστών.

Στα πλαίσια του
μαθήματος της
Κοινωνικής και
Πολιτικής Αγωγής,
πραγματοποιήθηκαν:

1 Τον Απρίλιο βιωματική δράση από το ΚΕΘΕΑ (Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων) για τη Γ Γυμνασίου. Τα παιδιά ενημερώθηκαν για τα προγράμματα του ΚΕΘΕΑ και για τις αιτίες που οδηγούν τους νέους στην εξάρτηση από ναρκωτικά, διαδίκτυο, αλκοόλ.

2 Τον Νοέμβριο πραγματοποιήθηκε επίσκεψη της Γ' Γυμνασίου στη Βουλή. Οι μαθητές ξεναγήθηκαν στους χώρους της Βουλής και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτιρίου.

Αθλητική Άνοιξη

Ένα μεγάλο μπράβο σ' όλους τους συμμαθητές μας που συμμετείχαν στην «Αθλητική Άνοιξη», με τις ομάδες ποδοσφαίρου, βόλεϊ, μπάσκετ, η οποία διοργανώθηκε από τον Δήμο Πετρούπολης.

Οι πρωτιές μας:

- Μπάσκετ αγοριών και κοριτσιών (και μάλιστα χωρίς καμία ήττα)
- Ποδοσφαίρο αγοριών

ΠΟΥ ΠΗΓΑΜΕ
ΤΙ ΕΙΔΑΜΕ
ΤΙ ΚΑΝΑΜΕ

{ της ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΗΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗ, Α1 }

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΠΑΕΙ ΘΕΑΤΡΟ

Ο Κατάδικος

του Κωνσταντίνου Θεοτόκη

Την Πέμπτη στις 21/01/2016 παιδιά που συμμετέχουμε σε προγράμματα του σχολείου μας επισκεφθήκαμε τη Δραματική Σχολή Πέτρας του Δήμου Πετρούπολης και παρακολούθησαμε τη θεατρική παράσταση «Ο κατάδικος», ένα έργο του Κ. Θεοτόκη, ενός από τους πλέον αξιόλογους έλληνες πεζογράφους της περιόδου 1900.

Δραματική Σχολή Πέτρας

Παρακολουθώντας τα θεατρικά παραστάση «Ο Κατάδικος» μας δόθηκε η δυνατότητα να γνωρίσουμε τη Δραματική Σχολή Πέτρας του Δήμου Πετρούπολης. Η Σχολή, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του κ. Μίηλου Δημουλή, αποτελεί έναν χώρο παιδείας και δημιουργίας και είναι αναγνωρισμένη από το Κράτος.

Οι σπουδαστές της - πολλοί από τους οποίους έρχονται εδώ από άλλες περιοχές της Αττικής - διδάσκονται τη Δραματική Τέχνη από άξιους καθηγητές σε χώρους κατάλληλα εξοπλισμένους, εφαρμόζουν αυτά που μαθαίνουν στη Θεατρική Σκηνή της Σχολής, ενώ το καλοκαίρι παρουσιάζουν αξιόλογες παραστάσεις στο Θέατρο Πέτρας.

Η παράσταση που παρακολουθήσαμε μας εντυπωσίασε. Οι δυνατές ερμηνείες των ηθοποιών μας συγκίνησαν και μας έκαναν να προβληματιστούμε σχετικά με τα μηνύματα του έργου. Δεν είναι τυχαίο πως, στο δρόμο της επιστροφής μας στο σχολείο, η παράσταση ήταν το κυρίαρχο θέμα συζήτησης όλων μας, μαθητών και καθηγητριών.

Ο Τουρκόγιαννος, ο κεντρικός ήρωας του έργου, είναι νόθο παιδί μιας Χριστιανής και ενός Τούρκου, γι' αυτό όλοι τον περιφρονούν.

Έχει γεννηθεί στην Κέρκυρα και δουλεύει στα κτήματα του Γιώργη Αράθου και της γυναίκας του της Μαργαρίτας. Έχει μεγαλώσει στο κτήμα του πατέρα της Μαργαρίτας και από μικρός την ερωτεύθηκε με έναν κρυφό και μεγάλο καημό. Έχει μια αθώα ψυχή, γεμάτη με καλοσύνη με την οποία τον γαλούχησε η μητέρα του. Πάντα ήθελε να προσφέρει, χωρίς ποτέ να περιμένει κάτι. Ερωτευμένος με τη Μαργαρίτα, υπηρετεί τον άντρα της, αγαπάει τα παιδιά της και γίνεται δυστυχής όταν βλέπει τους έρωτές της με το γείτονα της Πέτρο Πέποννα. Η Μαργαρίτα και ο Πέποννας αποφασίζουν να σκοτώσουν τον άντρα της για να ζήσουν τον έρωτα τους. Και για να εξασφαλίσουν τη σιωπή του Τουρκόγιαννου τον κατηγορούν για το φόνο και έτσι βρίσκεται πίσω από τα κάγκελα της φυλακής.

Αλλά και η Μαργαρίτα ζει στη δική της φυλακή, αφού μετά το γάμο της με τον Πέτρο συνειδητοποιεί ότι ο άντρας που αγάπησε, βασανισμένος από τις τύψεις του μεταμορφώθηκε σε ένα κινικό και ψυχρό τέρας. Όταν έπειτα από ένα χρόνο και από άλλη αιτία ο Πέποννας βρίσκεται στην ίδια φυλακή με τον Τουρκόγιαννο, ομολογεί μπροστά στους φυλακισμένους ότι αυτός είναι ο φονιάς. Ο Τουρκόγιαννος όμως δεν το δέχεται, «φορτώνεται» το έγκλημα σαν μια ύστατη πράξη προσφοράς στην αγαπημένη του Μαργαρίτα, να μη χαλάσει το σπιτικό της.

Ο Τουρκόγιαννος και ο Πέποννας, οι δύο βασι-

κοί ήρωες του έργου, μας οδήγησαν στις παρακάτω σκέψεις:

Ο Τουρκόγιαννος είναι ο Τουρκόσπορος, το νόθο, ο «ελάχιστος». Όμως είναι καλός, αγαθός, δε μισεί, δε φθονεί, δε ζηλεύει, αγαπάει, δουλεύει, εμπιστεύεται, θυσιάζεται. Γιατί δεν υπερασπίζεται τον εαυτό του; Γιατί μετά από την ομολογία του Πέτρου στη φυλακή ενώ μπορεί να απελευθερωθεί δεν το κάνει; Αφέλεια; Ηθικό μεγαλείο; Ανεξικακία; Υπέρατη καλοσύνη που φθάνει στη θυσία; Ένας βαθύς έρωτας; Είναι θύμα της ζωής, της μοίρας, των ανθρώπων και αποδέχεται το ρόλο του με εμπιστοσύνη στη δική του αθωότητα και πιστεύοντας στη δικαιοσύνη του στην άλλη ζωή;

Αντίθετα ο Πέποννας φτάνει τη μοίρα του μόνος του. Δολοπλόκος, δολοφόνος ξέρει να παίρνει αυτό που θέλει χωρίς να υποχωρεί σε κανένα ηθικό ή φυσικό εμπόδιο. Είναι σαφής η προσπάθεια του Θεοτόκη να δείξει πόσο παράλογα λειτουργεί η κοινωνία: **Ο αδιάτακτος Πέποννας είναι κοινωνικά ευυπόληπτος ενώ ο άκακος Τουρκόγιαννος είναι «απόβλητος».** Στο τέλος όμως η δύναμη του Πέποννα λυγίζει από τις τύψεις, που τον αναγκάζουν να ομολογήσει μπροστά στον Τουρκόγιαννο και στους φυλακισμένους ότι αυτός έκανε το φόνο. Η ψυχή του Πέποννα δείχνει τη στιγμή αυτή τη θεική της ακτιάδα.

Ο Θεοτόκης κατέδειξε πως η συνείδηση βαθιά μέσα στο σκοτάδι της κρύβει μια φλόγα. Η κατάδυση σ' αυτή για να βρούμε τη λύτρωση απαιτεί έναν προσωπικό επίπονο και επώδυνο αγώνα.

Θεατρική παράσταση

"Με λένε Σάντρα"

Την Παρασκευή 18 Δεκεμβρίου 2015 παρακολούθησα με το σχολείο μου, τη θεατρική παράσταση "Με λένε Σάντρα" στο Θέατρο Τέχνης της οδού Πεσμαζόγης 5, στο κέντρο της Αθήνας. Το θέατρο αυτό θεωρείται ιστορικής σημασίας, αφού εκεί δίδαξε και έπαιξε ένας απ' τους μεγαλύτερους Έλληνες σκηνοθέτες και ηθοποιούς, ο Κάρολος Κουν.

Η υπόθεση της παράστασης ήταν οι κίνδυνοι που κρύβει το διαδίκτυο και στηρίζεται στην πραγματική ιστορία της Amanda Todd.

Ένα νέο κορίτσι διψά για την αποδοχή και τον θαυμασμό των συνομηλίκων της. Κλεισμένη στο δωμάτιό της, ταξιδεύει στον κόσμο του διαδικτύου με το ψευδώνυμο «Σάντρα» και μαγεύεται απ' αυτόν. Γνωρίζει πολλούς καινούριους «φίλους», ανταλλάσσει απόψεις μαζί τους και αναπτύσσει μια ιδιαίτερη σχέση με τον "Μπούλμπασαρ", αφού έχουν την ίδια κοσμοθεωρία.

Όμως η περιήγηση σε αυτό τον μαγικό κόσμο κρύβει παγίδες και η «Σάντρα» δεν το γνωρίζει αυτό. Οι διαδικτυακοί φίλοι της την πείθουν πως στο διαδίκτυο δεν έχει σημασία ποιος πραγματικά είσαι και τι σκέφτεσαι. Ένα μόνο έχει σημασία, όπως της εξηγεί μια «φίλη»: «Δεν πρέπει ποτέ, μα ποτέ, να είσαι βαρετός». Ακολουθεί τη συμβουλή της και σιγά σιγά κάνει τον εαυτό της. Παρασύρεται απ' τους subscribers που την ενθαρρύνουν και κάποια στιγμή χορεύει τολμηρά μπροστά στην κάμερα. Και

τότε αρχίζει ο εφιάλτης.

Ένας άγνωστος κακόβουλος χρήστης που είδε τον χορό της την εκβιάζει και, επειδή εκείνη δεν υποκύπτει στους εκβιασμούς, στέλνει το συγκεκριμένο βίντεο σε όλους τους γνωστούς της. Η «Σάντρα» γίνεται ρεζίλι στο σχολείο της και όλοι οι φίλοι της, πραγματικοί και διαδικτυακοί, την κακολογούν και την εγκαταλείπουν. Τότε παίρνει τη μεγάλη απόφαση να αυτοκτονήσει με χάπια μπροστά στην κάμερα. Την τελευταία στιγμή όμως, αποφασίζει να ματαιώσει την πράξη αυτή και να ξεκινήσει μια καινούρια ζωή, στον πραγματικό κόσμο.

Η κριτική μου:

Ήταν ένα έργο διδακτικό και προσιτό στους εφήβους, αφού οι ήρωες ήταν έφηβοι. Η συμπεριφορά τους, οι αντιλήψεις τους, ακόμα και η γλώσσα που μιλούσαν μας ήταν πολύ γνώριμα. Πιστεύω να έπεισε πολλούς από εμάς που το παρακολουθήσαμε ότι το διαδίκτυο κρύβει κινδύνους και μόνο με τη σωστή χρήση θα αποτελέσει ένα σωστό εργαλείο στα χέρια μας.

{ των ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΖΕΡΒΑ, Γ1 / ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΛΟΒΟΥ, Α1
ΜΑΡΙΑΣ ΑΛΗΧΟΝΤΖΟΥΗ, Α1 / ΣΟΦΙΑΣ ΖΕΡΒΑ, Β1
ΙΩΑΝΝΑΣ ΡΑΥΤΟΓΙΑΝΝΗ Β4 / ΧΡΥΣΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΩΤΗ, Α3
ΕΛΠΙΔΑΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ, Α3

Στα γυρίσματα του ΤΑΜΑΜ

Πετάξαμε από τη χαρά μας, όταν το μάθαμε!
Θα παρακολουθούσαμε από κοντά τα
τελευταία γυρίσματα του γνωστού σίριαλ
«Ταμάμ»! Θα γνωρίζαμε τους αγαπημένους
μας ήρωες, τον Τζεμ και την Έλλη! Δεν ήταν
και λίγο αυτό! Και έτσι, ένα απομεινέριο
του Μαρτίου βρεθήκαμε στην Κυψέλη,
στο τόσο γνώριμό μας διαμέρισμα, της
οικογένειας Οζτούρκ-Χρηστίδη.

Οι αγαπημένοι μας ηθοποιοί μάς υποδέχτηκαν με πρόσχαρη και φιλική διάθεση. Μιλώντας μαζί τους καταλάβαμε ότι είναι δύο άνθρωποι διαφορετικοί από τους ρόλους που υποδύονται: ήρεμοι, ευγενικοί, με αίσθηση του χιούμορ και, πάνω από όλα, με πολλή αγάπη και σεβασμό για τη δουλειά τους.

Δυστυχώς, ήταν λίγος ο χρόνος που περάσαμε μαζί τους, γιατί τους περίμεναν τα γυρίσματα. Γύρω τους όλοι υπ' αμύνης, σκηνοθέτης, ηχολήπτης, φροντιστής, μακιγιέζ, κομμώτρια... ο καθένας στο πόστο του. Και οι δύο φίλοι μας, ακούραστοι, να παίζουν την ίδια σκηνή, πάλι και πάλι, μέχρι το επιθυμητό αποτέλεσμα. Λοιπόν, φώτα, κάμερα, κλακέτα, φύγαμε...

Λίλα Μπακλέση

Πως αποφασίσατε να γίνετε ηθοποιοί;

Πήγα να σ' ένα σχολείο που κάναμε αρκετές θεατρικές παραστάσεις κι αυτό μου άρεσε πάρα πολύ. Ύστερα πέρασα σε μια σχολή που δεν με ενδιέφερε τόσο. Στην Πάτρα συμμετείχα σε μια ερασιτεχνική θεατρική ομάδα. Εκεί με είδε ένας σκηνοθέτης κινηματογράφου, ο οποίος μου πρόσφερε ένα ρόλο σε μια ταινία του. Μετά πέρασα στο Εθνικό.

Τι αποκομίσατε από το Εθνικό;

Την ανώτερη μορφή της ελληνικής παιδείας. Ήμασταν 16 άτομα, είχαμε μάθημα 12 ώρες την ημέρα, πολλές πρόβες, ακόμα και τα Σαββατοκύριακα. Πάρα πολύ κουραστικό αλλά υπέροχο!

Ως προσωπικότητα έχετε κοινά στοιχεία με την Έλλη;

Έχω κοινά στοιχεία. Δυο χρόνια τώρα που «συγκοιτώ» με την Έλλη, έχω πάρει πολλά χαρακτηριστικά της. Προσπαθώ όμως να τα αποβάλλω!!!

Ποια είναι τα μηνύματα του «Ταμάμ»;

Ο καθένας μας είναι ξεχωριστός, είναι πάρα πολύ βαρετό να είμαστε όλοι μας ίδιοι. Τίποτα, δεν θα καταφέραμε, αν δεν είχαμε τις διαφορές μας και τις συγκρούσεις μας. Αυτό πρσαβεύει το «Ταμάμ».

Προτιμάτε το θέατρο ή τον κινηματογράφο;

Κατ' αρχάς βασίζονται σε διαφορετικές τεχνικές. Στον κινηματογράφο υπάρχει η δυνατότητα και ο χρόνος να βελτιώσεις κάποια πράγματα (σε βοηθάει η μουσική, το μοντάζ...). Το θέατρο είναι πιο απαιτητικό, γιατί εκεί η έκθεση είναι άμεση. Πρόκειται για δυο διαφορετικούς τρόπους δημιουργίας, που ο καθένας βασίζεται σε διαφορετικές τεχνικές.

Είναι δύσκολο να είσαι ηθοποιοί;

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο ηθοποιοί που ασχολείται πολύ σοβαρά με την τέχνη του, μπορεί να μην κοιμάται τα βράδια, επειδή διαβάζει, μελετά, κάνει πρόβες... είναι επίπονη διαδικασία. Χρησιμοποιεί πολύ το σώμα του, γι' αυτό πρέπει να τρέφεται καλά, να κοιμάται σωστά, να αθλείται. Επίσης, είναι δύσκολο να διαχειριστεί το γεγονός πως κάποιιο άνθρωποι τον αναγνωρίζουν, ειδικά αν δουλεύει στην τηλεόραση. Η Έλλη για παράδειγμα είναι ένας έντονος ρόλος, κάνει ότι θέλει, οπότε είναι πολύ λογικό να τη θαυμάζει ένα κορίτσι. Πρέπει να συνειδητοποιούμε πως ο ηθοποιοί πίσω από το προσωπείο του ρόλου του είναι διαφορετικός.

Θα συμβουλευατε ένα νέο παιδί να γίνει ηθοποιοί;

Στο σχολείο μου έλεγαν να μη γίνω ηθοποιοί, αλλά να σπουδάσω πρώτα. Εγώ αυτό το θεωρώ απαράδεκτο, γιατί πιστεύω πως μέσα απ' το σχολείο τα παιδιά πρέπει να μάθουν να εκτιμούν την τέχνη. Εγώ πάντως, ως Λίλα Μπακλέση, θα σας έλεγα να σπουδάσετε κάτι που θα σας γεμίζει. Αν στην πορεία της ζωής σας συνειδητοποιήσετε ότι ο δρόμος που πηγαίνετε δεν είναι αυτός που θέλετε, μη διστάσετε να αλλάξετε προσανατολισμό. Και να διαβάσετε και κανένα βιβλίο εκτός σχολείου, γιατί το διάβασμα ανοίγει τους ορίζοντές μας.

Ποια είναι τα όνειρά σας για το μέλλον;

Θέλω να κάνω κάποια παράσταση του χρόνου με κάποιους συμμαθητές μου από το Εθνικό. Θα ήθελα να κάνω και κάποια σεμινάρια στο εξωτερικό.

Γιάννης Χατζηγεωργίου

Μιλήστε μας για τα παιδικά σας χρόνια.

Μεγάλωσα στους προσφυγικούς συνοικισμούς της Ν. Φιλαδέλφειας και έχω ρίζες από τη Σμύρνη και το Αϊβαλί. Είμαι μέλος μιας πενταμελούς οικογένειας. Οι γονείς μου με έμαθαν να είμαι χαρούμενος, να αγαπάω τους ανθρώπους και ότι η αλληλεγγύη είναι η μεγαλύτερη αρετή.

Πώς αποφασίσατε να γίνετε ηθοποιοί;

Από 7 χρονών ήμουν μέλος μιας ερασιτεχνικής θεατρικής ομάδας που την έλεγαν «Ξυπόλητοι Άγγελοι». Σκηνοθέτης αυτής της ομάδας ήταν ο πατέρας μου, που είχε τελειώσει σκηνοθεσία στη σχολή «Σταυράκου». Θυμάμαι ανεβάσαμε το «Ψάχνοντας τον Αριστοφάνη», εμπνευσμένο από τον «Πλούτο» και τους «Βατράχους». Τότε συνειδητοποίησα ότι μου άρεσε πάρα πολύ αυτό και ως αυτοέκφραση και ως έκφραση για να πεις κάτι ουσιαστικό, να μεταλαμπαδεύσεις κάτι όμορφο και στους υπόλοιπους. Το θέατρο όπως και το τραγούδι αποτελούσαν διέξοδο για μένα, που είχα πρόβλημα δυσλεξίας. Εμείς οι δυσλεκτικοί είμαστε ή πολύ κοινωνικοί ή εσωστρεφείς και απομονωμένοι, γιατί πιστεύουμε ότι κανείς δεν μπορεί να μας καταλάβει και φοβόμαστε να εκφράσουμε τα συναισθήματά μας. Να τονίσω, βέβαια, πως έχουμε φοβερή φαντασία και συνήθως είμαστε μαθηματικά μυαλά. Προσωπικά μου αρέσει πολύ και το διάβασμα. Όμως, γενικά, αυτό σε κλείνει στο καβούκι σου. Η τέχνη μου έδωσε τη δυνατότητα να εκφραστώ, να με δουν, έστω και μέσα από έναν ρόλο.

Μιλήστε μας για τις δουλειές στις οποίες συμμετείχατε.

Στα 19 μου χρόνια έκανα τις πρώτες μου διαφημίσεις και στη συνέχεια το πρώτο μου τηλεοπτικό ντεμπούτο στην Τουρκία. Επρόκειτο για μια μεγάλη παραγωγή, που με δίδαξε σημαντικά πράγματα. Η Τουρκία αυτή τη στιγμή γυρίζει γύρω στα 15 με 20 έργα, λόγω του φτηνού εργατικού δυναμικού που υπάρχει στη χώρα, αλλά και γιατί εκεί το γύρισμα γίνεται εικοσιτετράωρο. Εντάσσουν πολύ έντονα το λαϊκό, το ανατολίτικο στοιχείο και προβάλλουν πολύ την κουλτούρα τους. Θα μπορούσες να θεωρήσεις ότι τα σίριαλ που δίνουν έξω είναι ένα είδος προπαγάνδας. Μου άρεσε πολύ η φιλοξενία τους.

Ποια μηνύματα περνά το σίριαλ στο κοινό;

Εστιάζει στα κοινά σημεία που υπάρχουν ανάμεσα σε θρησκείες και κουλτούρες. Δεν πρέπει να φοράμε παρωπίδες, αλλά να είμαστε ανοιχτόμυαλοι, να μελετάμε και άλλα πράγματα στη ζωή μας. Επίσης περνά αντιρατσιστικά μηνύματα, τον σεβασμό στη διαφορετικότητα, την ανεξιθρησκεία και την αρμονική συμβίωση ανθρώπων και λαών.

Ιστορία και Τεχνολογία σε ένα μουσείο

Την Παρασκευή 18 Μαρτίου 2016, μια όμορφη μέρα με πολύ καλό καιρό, τα τέσσερα τμήματα της Α΄ τάξης του σχολείου μας επισκέφθηκαν το Μουσείο Αρχαίας Ελληνικής Τεχνολογίας στο Δήμο Ζεφυρίου.

Μηροστά από το μουσείο υπάρχει μια μεγάλη πλατεία γεμάτη δέντρα και φυτά. Πίσω βρίσκεται ένα όμορφο σχολείο. Στην πλατεία υπάρχει μια παιδική χαρά, όπου περάσαμε την ώρα μας παίζοντας, καθώς περιμέναμε να αρχίσει η ξενάγηση.

Είναι ένα μικρό μουσείο με πολλά πιστά αντίγραφα. Μας ξενάγησε η κυρία Αγγελική, η οποία μας εξήγησε ότι τα εκθέματα του μουσείου προέρχονται από τα προχριστιανικά χρόνια και τη Βυζαντινή εποχή. Τα περισσότερα έχουν βρεθεί σε νησιά, όπως η Σάμος και η Κύπρος. Είδαμε διάφορους αρχαίους μηχανισμούς, ναυπηγικούς, αντλητικούς, μετρικούς και μηχανισμούς εκκίνησης αθλημά-

των, όπως και καθημερινά αντικείμενα που τα χρησιμοποιούσαν για εμπορικούς λόγους. Επίσης υπήρχαν πολλά καράβια πολεμικά και εμπορικά.

Το πρώτο έκθεμα που είδαμε ήταν ο **ύσπληξ** και τον χρησιμοποιούσαν στους αγώνες τρεξίματος. Σκοπός του ήταν να εμποδίζει τους αθλητές να κάνουν λάθος εκκίνηση.

Πανέμορφες ήταν οι δύο **αθηναϊκές τριήρεις** (δηλαδή με τρεις σειρές από κουπιά), κατασκευασμένες από πεύκο ή από δρυ και είχαν δύο πανιά. Στη συνέχεια είδαμε **τα πλοία της Κερύνειας** που ήταν τα πρώτα μεταφορικά και ταυτόχρονα πολεμικά πλοία κατασκευασμένα από πεύκο και

φλούδες χαλκού και ταξίδευαν στην Κύπρο. Μετέφεραν τα προϊόντα μέσα σε κωνικούς αμφορείς αλλά ήταν και σε θέση να αμυνθούν σε περίπτωση που δεχόντουσαν επίθεση. Η ξενάγηση συνεχίστηκε με τον **κοχλία του Αρχιμήδη**, όργανο με το οποίο τρυπούσαν τη γη έως δεκαπέντε μέτρα βάθος για να βγει νερό και τον **τροχό του Φίλωνα**. Ο Φίλων ήταν ο πρώτος που κατασκεύασε τροχούς με γρανάζα. Όμορφα ήταν και **τα πλοία Μινωικού τύπου** από τη Θήρα, που τα χρησιμοποιούσαν ο βασιλιάς και η βασίλισσα για μονοήμερα ταξίδια και είχαν από δύο έως σαράντα δύο κουπιά. Μας εντυπωσίασε ο πρώτος **καταπέλτης** που κατασκεύασε ο άνθρωπος για να αντιμετω-

πίζει τους εχθρούς του, ο οποίος πετούσε πέτρες με υγρό πυρ. Ενδιαφέρον είχε η πρώτη **σπράγγα** που κατασκεύασε ο Ευπαλίνος, η οποία σώζεται μέχρι και σήμερα στη Σάμο. Τέλος είδαμε την **κυκλόσφαιρα** του Ήρωνα όπου η θερμική ενέργεια μετατρέπεται σε κινητική. Το πρώτο πλοίο που λειτουργήσε με την κυκλόσφαιρα ταξίδεψε στο Μισισιπή.

Βλέποντας τα εκθέματα του Μουσείου, συνειδητοποιεί κανείς πόσο μεγάλη υπήρξε η τεχνολογική πρόοδος του ανθρώπου στο πέρασμα των αιώνων. Παράλληλα όμως διαπιστώνει πως δυστυχώς δεν προοδεύσαμε μόνο σε έργα ειρήνης αλλά «προοδεύσαμε» και σε έργα πολέμου.

Από την επίσκεψή μας στο μουσείο

Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών

Με τις καλύτερες εντυπώσεις μείναμε από την επίσκεψή μας στο Αστεροσκοπείο Αθηνών, που βρίσκεται στον Λόφο των Μουσών δίπλα στην Αρχαία Αγορά, απέναντι από την Ακρόπολη. Το κτίριο, που χτίστηκε τον 19ο αιώνα, είναι ένα μικρό αριστούργημα με υπέροχη θέα. Θαυμάσαμε τα τηλεσκόπια και τα υπόλοιπα επιστημονικά όργανα με τα οποία, μεταξύ άλλων, μετρούσαν και τον χρόνο, καθώς και την βιβλιοθήκη του με τους σπάνιους και παλαιούς αστρολογικούς χάρτες.

Εξάγηση στο
Αστεροσκοπείο

Το ρολόι

Η Ακρόπολη
απ' το Αστεροσκοπείο...
υπό βροχή

Η μονοήμερη εκδρομή στη Στενή Ευβοίας

{ του ΘΟΔΩΡΗ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ, Β3 }

Την Παρασκευή, 16 Οκτωβρίου 2015 το σχολείο μας πραγματοποίησε ημερήσια εκδρομή στη Στενή Ευβοίας.

Ξεκινήσαμε από το σχολείο γύρω στις 9:00 και όλοι, μπαίνοντας στα λεωφορεία, νιώθαμε χαρά, μα και περιέργεια για το πώς θα περνούσαμε στην εκδρομή.

Μετά από περίπου δύο ώρες φτάσαμε στη Νέα Αρτάκη, ένα προάστιο λίγο πιο έξω από τη Χαλκίδα. Το χωριό έμοιαζε με νησί, αφού διατηρεί τις έντονες μυρωδιές των φρέσκοαλιευμένων ψαριών, τη γραφικότητα, καθώς και τον παραδοσιακό ανεμόμυλο. Ο τουρισμός είναι λιγοστός, με αποτέλεσμα πολλοί ημεδαποί και αλλοδαποί κάτοικοι να έχουν στραφεί στην αλιεία ως το μόνο βιοποριστικό μέσο.

Αφού αναχωρήσαμε από τη Νέα Αρτάκη, μετά από μισή ώρα δρόμο, φτάσαμε στη Στενή. Εκεί, φάγαμε σε μια επιλεγμένη ταβέρνα της περιοχής κι αρχίσαμε την εξόρμηση μας στο χωριό.

Η Στενή είναι ένα γραφικό χωριουδάκι χτισμένο στους πρόποδες του όρους Δίρφος. Όπως και η Νέα Αρτάκη, δεν είναι ένα χωριό με πολύ τουρισμό. Μόνο οι λιγοστές ταβέρνες, καθώς και το μεγάλο γήπεδο ποδοσφαίρου, δίνουν ένα σημάδι ζωής στην περιοχή.

Η πηγή στην είσοδο του χωριού αποτελεί το μοναδικό μέσο ύδρευσης του χωριού και είναι ένα σημαντικό αξιοθέατο.

Επίσης υπάρχουν δύο εξωκκλήσια, το ένα της Αγίας Κυριακής και ένα άλλο, όπου φυλάσσεται τμήμα της κάρας των Αγίων Κηρύκου και Ιουλίτης.

Ο πόλος έλξης της περιοχής είναι αναμφισβήτητα το μικρό ποτάμι που κυλά κατά μήκος του χωριού. Ο μαγευτικός ήχος της ροής του, το απαλό θρόισμα των φύλλων και το γλυκό κελάδημα των πουλιών σε κάνουν να ξεχνάς την μονότονη καθημερινή ζωή και σου χαρίζουν λίγες στιγμές γαλήνης. Μπορεί η κατάβαση στο ποτάμι να είναι επικίνδυνη, ωστόσο αξίζει πραγματικά τον κόπο.

Όμως όλα τα ωραία έχουν και ένα τέλος! Γύρω στις 17.00 φύγαμε από τη Στενή με βαριά καρδιά και πήραμε το μακρύ ταξίδι της επιστροφής για την Αθήνα. Αφού κάναμε μια στάση στο Σερίριο, για shopping therapy που λένε και οι φίλοι μας οι Άγγλοι(!), φτάσαμε στο σχολείο, στις 19:45.

Θεωρώ την εκδρομή αυτή μια αξέχαστη εμπειρία που θα θυμάμαι με νοσταλγία από τα γυμνασιακά μου χρόνια.

Εκδρομή στην Ελευσίνα

...μια ηλιόλουστη
φθινοπωρινή μέρα

Όλα τα τμήματα της Α και της Β Γυμνασίου βρεθήκαμε στην Ελευσίνα μια υπέροχη φθινοπωρινή μέρα. Αφού επισκεφτήκαμε τον αρχαιολογικό χώρο, όπου γίνονταν τα Ελευσίνεια Μυστήρια και το Μουσείο, χαρήκαμε τη θαλασσινή αύρα στην παραλία της πόλης.

{φωτογραφίες: ΔΑΝΑΗ ΤΣΑΜΠΗ, Α4 }

Στην αυλή του
Μουσείου

αρχαιότητες, φύση
και βιομηχανικό τοπίο

αρχαία και
βυζαντινά μνημεία

Περήφανη
Καρυάτιδα

«Δημιουργικό Εργαστήρι»

Φέτος το πρόγραμμά μας είχε τίτλο: «Δημιουργικό Εργαστήρι». Ασχοληθήκαμε με χειροποίητες κατασκευές και παράλληλα επισκεφθήκαμε μουσεία και εκθέσεις, παρακολουθήσαμε παραστάσεις και περιηγηθήκαμε στα αξιοθέατα της πόλης μας.

Γνωρίσαμε την Αθήνα της Κατοχής, θαυμάσαμε τα έργα τέχνης που κοσμούν το μετρό της Αθήνας και μυηθήκαμε στον κόσμο της όπερας παρακολουθώντας δυο παραστάσεις της Λυρικής Σκηνής...

Ανάμεσα στα άλλα, επίσης, φτιάξαμε κεριά και διακοσμητικά Χριστουγέννων, μαρμελάδες και γλυκά του κουταλιού, κοσμήματα και λαμπάδες για το Πάσχα. Τα έσοδα από την πώληση των λαμπάδων διατέθηκαν για την έκδοση του περιοδικού μας.

Και του χρόνου λοιπόν!

Από το πρόγραμμα "Μαθητικά καλλιτεχνήματα"

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

Καλοκαιρινή γιορτή

Στη μνήμη του Βασίλη Τσιτσάνη ήταν αφιερωμένη η καλοκαιρινή γιορτή με την οποία αποχαιρέτησαμε το προηγούμενο σχολικό έτος. Μαθητές, γονείς και καθηγητές τραγουδήσαμε, χορέψαμε και διασκεδάσαμε με τα τραγούδια του αξέχαστου δημιουργού. Το μουσικό κομμάτι της γιορτής επιμελήθηκε όπως πάντα ο μουσικός μας κος Ηλίας Παπιώτης.

Από την έκθεση καλλιτεχνικών και τεχνολογίας

Η Περιβαλλοντική ομάδα μας

Η περιβαλλοντική ομάδα του σχολείου μας κατά το σχολικό έτος 2015-16 ασχολήθηκε με το θέμα: **"Γεύσεις και αρώματα"**. Στο πλαίσιο του προγράμματος τα παιδιά φύτεψαν αρωματικά φυτά στην αυλή του σχολείου, τα οποία φροντίζουν τακτικά. Έκαναν πολλές δραστηριότητες εντός και εκτός του σχολείου, γνώρισαν τα βότανα, έμαθαν την αξία τους, δοκίμασαν ροφήματα και έφαγαν ψωμί με αρωματικά φυτά.

Για μια ακόμη χρονιά, η περιβαλλοντική ομάδα είχε έντονη δραστηριότητα εκτός του σχολείου. Επισκέφτηκε το Κ.Π.Ε. Λαυρίου όπου παρακολούθησε το μονοήμερο πρόγραμμα **"Το δάσος έχει την δική του ιστορία"**. Ξεναγήθηκε στο **"Χάος"**, και έκανε πολλές δραστηριότητες.

Πραγματοποίησε επίσης διήμερη εκδρομή στο Κ.Π.Ε. Μακρινίτσας στις 18-19/2/2016 όπου παρακολούθησε πρόγραμμα με θέμα **"Βότανα: υγεία, ευεξία, ομορφιά"**. Προηγήθηκε ομιλία από υπεύθυνο του κέντρου για τα βότανα του Πηλίου και ακολούθησαν δραστηριότητες στο πεδίο. Τα παιδιά ήρθαν σε επαφή με τη φύση, γνώρισαν πολλά βότανα, τα φωτογράφησαν και ξεναγήθηκαν στο χωριό. Επισκέφτηκαν επίσης το μουσείο **"Πλινθοκεραμοποιίας Τσαλαπάτα"** στο Βόλο.

Η παρουσίαση του προγράμματος θα γίνει στο τέλος της χρονιάς στο χώρο του σχολείου και θα περιλαμβάνει πολλές εκπλήξεις. Στην τελευταία συνάντηση της ομάδας όλα τα παιδιά θα γευματίσουν μαζί, θα γευτούν φαγητά, ψωμιά και γλυκά με βότανα και θα λήξει η χρονιά με γεύσεις και αρώματα.

Η περιβαλλοντική ομάδα

Επίσκεψη στο Κ.Π.Ε. Λαυρίου

Επίσκεψη στο μουσείο Πλινθοκεραμοποιίας Τσαλαπάτα στο Βόλο

Επίσκεψη στο
Κ.Π.Ε.
Μακρινίτσας

Δραστηριότητα
στη βιβλιοθήκη
του σχολείου

Τα βότανα

Πότε στο σκοτάδι πότε στο φως,
τα βότανα με βοηθάνε να γίνω σοφός.

Βασιλικό βάζει ο σεφ στη σαλάτα,
τέλειο αναισθητικό η λεβάντα.

Καλέντουλα θα πάρει να γίνει καλή,
γιατί έφαγε ψευτομαϊντανό η γιαγιά.

Τον κισσό τον έχω για καλληποιστικό,
και για φάρμακο για τον λαιμό.

Σίγουρα το χρυσόχορτο έχει χρυσό,
όμως και πάλι είμαι φτωχός.

Δεν ξέρω αν ο γάιδaros τα τρώει αυτά,
αλλά τα γαϊδουράγκαθα είναι υγιεινά.

Δεν ήξερε η μαμά, γιατί μαράθηκε
η γαρβένια για τα καλή,
όμως το χώμα δεν ήταν για ποηλιά.

Λάπατο θέλω για μεσημεριανό κοτόπιτα
και φασιανό,
βαλεριάνα για πρεμιστικό για ένα όνειρο γλυκό.

Η τσουκνίδα είναι πονηρή
κόκκινο θα σε κάνει στη στιγμή,
μολόχα να πιεις να ευχαριστηθείς.

Βάψαμο για τα αρθρική και λάδι για τα φαγντά,
πόσα βότανα είδαμε παιδιά
ήταν όλα τους μαγευτικά.

Ποίημα γραμμένο από
παιδί της ομάδας κατά
τη διάρκεια δραστηριότητας
στο Κ.Π.Ε. Μακρινίτσας.

Ο Ανδρέας Καρκαβίτσας ήταν ένας απ' τους σημαντικότερους πεζογράφους μας, υπερασπιστής της δημοτικής γλώσσας, αλλά και ενεργός πολίτης απέναντι στα προβλήματα που αντιμετώπιζε τότε η χώρα μας. Με το λογοτεχνικό του έργο ζωντάνεψε την κοινωνία της εποχής του και δεν δίστασε να ξεσκεπάσει τις άσχημες πλευρές της, επιδιώκοντας την εξυγίανσή της.

Ανδρέας ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ

150 χρόνια από
τη γέννησή του

Γεννήθηκε στα Λεκαϊνά Ηλείας το 1866. Ζυμώθηκε με τις παραδόσεις του τόπου του (τραγούδια, θρύλοι, μνήμες του '21) που φούντωσαν στην ψυχή του μια φλογερή αγάπη για τον λαό μας και τα δημιουργημάτά του. Αυτή η αγάπη θα σταθεί η κύρια πηγή έμπνευσής του τα επόμενα χρόνια.

«Εγώ αυθιώς ιεροσέκμι, ρητύ,
αυτιάζμαι και σιωθεραίνω.
Τι; Εκείνο που σιωθεραίνει
καθένας που μελετά το λαό:
Τίως αυτός μόνος είναι
η Εθνική Κιβωτός.»

Φοιτητής της Ιατρικής στην Αθήνα, μπαίνει στους κύκλους της προοδευτικής διανόησης της εποχής του, που εκφράζεται μέσα από εφημερίδες και περιοδικά με νέες τάσεις (Εφημερίς, Εστία). Γρήγορα ξεχωρίζει με τη λογοτεχνική δημιουργία του, αλλά και με το ήθος και την προσωπικότητά του. Γράφει για αυτόν ο Γρηγόριος Ξενόπουλος:

«Ημείς οι άλλοι, οι σωστοί είχαμεν εμφανισθεί σχεδόν συγχρόνως, εθευρούσαμεν τον Καρκαβίτσαν ως το καύχημα, το καμάρι και, αν θέλετε, το θρηνοπαυλλήκαρο της κάπως φιλοσοφούμεν κι εθναστατικής μας ομάδος. Την εδοχήν εκείνην ο Καρκαβίτσας ήτο μόλις εκκοσμητής, αδέξιος εις τας κινήσεις και μάλλον άκαμπος ή αθέριτος εις την ενόμωσιν... με την μαγκουρίτσαν του, με το μουστακάκι του, με ανήσκα μαύρα μάτια... Ποτέ δεν αμείλι δια τα έργα του, ωστέ δεν ιεροβάλλει αυθαιτητικόν και καταθλιωτικόν το εγώ του [...] Μον αρέσει ο χαρακτήρας του ο άκαμπος, ο ανένδοτος, εκεί που ιεροβεί και ο μαλακός, ο ενδοτικώτατος ή άλλιν εκεί που ιεροβεί. Μον αρέσει η μορμύρα του, όταν παρρωσνείται δια την κατάστασιν του και τα βάζει με όλους. Πρώτα-πρώτα με τον «άθλιον» εαυτόν του. Μον αρέσει η φαιδρότης του, όταν ακούει να διηγούνται αστεία, όταν ιεροράζει με αμίμητη τέχνη τους ιεροζαμένους.»

Υπηρετώντας ως στρατιωτικός γιατρός ταξιδεύει στην Ελλάδα, γνωρίζεται με πολλούς ανθρώπους και μαθαίνει τα προβλήματά τους. Συγκινείται από τη βαριά μοίρα των εργαζομένων, ιδιαίτερα της αγροτιάς και του ναυτοκόσμου. Μέσα από τα κείμενά του ξεχύνεται ο πόνος του για τον λαό και η οργή του για την πολιτική των κρατούντων, που έχει καταδικάσει αυτόν τον λαό στη

φτώχεια, την αμάθεια, την εξαθλίωση και τη μοιρολατρία. Γράφει:

«Δυστυχημένη ναυτόκοσμη!
Βλέποντας σε σήμερα εκεί
μέσα τωπεινόν, περιγίγνα στον
ναυράμαλλον άγιο σου, μον εφά-
νικες ναυαγός αιώνιος, κίμα-
τωθλαυτημένος και ανεμόφερτος
ωάντα, χωρίς καμιά ελπίδα να
εύρεις ωστό τον ωσθητό λιμένα
για να ρίξεις τα σίδερά σου»

Έζησε σε μια ταραγμένη εποχή. Ως πολίτης με επίγνωση του χρέους του δεν δίσταζε να εκφράζει τις απόψεις του σχετικά με τα γεγονότα της εποχής του και να τις υπερασπίζεται με πάθος. Δοκίμασε την πικρία της ήπτας του 1897 και έλαβε μέρος στην κίνηση του Στρατιωτικού Συνδέσμου (1909). Πίστευε πως για να εκσυγχρονιστεί και να προοδεύσει η Ελλάδα, πρέπει να στηριχτεί στις ανεξάντλητες δημιουργικές δυνάμεις που κρύβει ο λαός. Πολέμιος της στείρας αρχαιολατρίας, αλλά και της ξενολατρίας, υπέρμαχος της δημοτικής γλώσσας, πίστευε ότι αποστολή της Τέχνης είναι να διαφωτίζει και να ανεβάζει το πνευματικό επίπεδο του λαού. Για αυτό και ξεσπάθωσε εναντίον ορισμένων διανοούμενων που πίστευαν πως η Τέχνη είναι μόνο για λίγους εκλεκτούς. Γράφει:

«Ποτέ μου δεν εφιλοδόχησα
τον τίτλο τον κοσμοπολίτην
συγγραφέως. Προτιμώ να είμαι
τωπεινόν λουλουδί τον τόπον
μου, ωαρά φύσικα γεμισμέ-
νη αυθό καιθνοίς ακίρην και
αερωθλαυτημένη στο χάος τον
σώμψαντος, με την ωθλάνα ελ-
πίδα πως θα με ωάρον μερικόν
για τον αιγερινόν!».

Το 1916 ο Καρκαβίτσας φυλακίστηκε γιατί αντέδρασε στο «Κίνημα της Θεσσαλονίκης» του Ελ. Βενιζέλου. Η υγεία του κλονίστηκε. Το 1922 πέθανε στο Μαρούσι από φυματίωση.

● Τα πρώτα έργα του Καρκαβίτσας γράφτηκαν στην καθαρεύουσα. Ανάμεσα σε αυτά η «**ΛΥΓΓΕΡΗ**». Η υπόθεσή της αναφέρεται στην βα-

ριά μοίρα των κοριτσιών της επαρχίας και είναι εμπνευσμένη από τον άτυχο πρώτο του έρωτα με μια συντοπίτισσα του από τα Λεχαινά. Τα επόμενα έργα του γράφονται στη δημοτική, μια δημοτική ζωντανή, με πλούσιο λεξιλόγιο και μεγάλη εκφραστική ικανότητα, χωρίς ακρότητες και υπερβολές.

● Ο «**ΖΗΤΙΑΝΟΣ**» είναι ένα από τα πιο αξιόλογα έργα της πεζογραφίας μας. Κεντρική μορφή ένας αδίστακτος ζητιάνος που εκμεταλλεύεται την αμάθεια των φτωχών χωρικών και οδηγεί στην καταστροφή ένα ολόκληρο χωριό της Θεσσαλίας. Η ασυνειδησία του ζητιάνου, η αθλιότητα της ζωής και η μοιρολατρία των χωρικών προβληματίζουν τον αναγνώστη.

● Με τη νουβέλα «**Ο ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ**» ο Καρκαβίτσας στηλιτεύει τη στείρα προγονοπληξία, που νίγει κάθε προσπάθεια για ανανέωση.

● Στα «**ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΠΛΩΡΗΣ**» ο Καρκαβίτσας περιγράφει έξοχα τις ασύγκριτες ομορφιές της ελληνικής θάλασσας. Όμως σε αυτήν την πανέμορφη θάλασσα οι άνθρωποι αγκομαχούν και θαλασσοπνίγονται για να κερδίσουν το ψωμί τους, γι αυτό δεν μπορούν να την χαρούν.

● Στις «**ΠΑΛΙΕΣ ΑΓΑΠΕΣ**» ασχολείται με μια ποικιλία θεμάτων και φέρνει στην επιφάνεια πλήθος από τα κακώς κείμενα της εποχής του.

Ο Καρκαβίτσας πλούτισε τη λογοτεχνία μας με έργα ανώτερης ποιότητας. Στα κείμενά του συναντούμε έντονο το ηθογραφικό στοιχείο, ενώ προβάλλονται ρεαλιστικά όλες οι πηλγές της σύγχρονης του πραγματικότητας, καθώς και ο προβληματισμός του σχετικά με την ανθρώπινη μοίρα:

«Ο άνθρωπος πολλές φορές
δεν βρίσκει τις υπάρξεις τον
τον σκοπό. Και όμως τα κρατεί
στους κόρπους της η φύσις, θεό-
της αδιάφορη, ανεωηθέαστη, ίση,
δείνοντας αγάπη και στον Κάν
τους καρθούς και στα ωρηωτό-
κια τον Άβελ»

Ο Ζητιάνος

Πυρετώδεις οι προετοιμασίες στο σχολείο μας για κάτι ξεχωριστό, αφού η ορχήστρα μας θα συνεργαστεί με την Κ.Ο.Α. (Κρατική Ορχήστρα Αθηνών) για μια συναυλία που θα πραγματοποιηθεί τον Ιούνιο.

Η αγάπη

Λοιπόν... αγάπη! Μια λέξη τόσο γλυκιά μα και καταστροφική μαζί... ιδίως γι' αυτόν που την νιώθει χωρίς ανταπόκριση! Κάποιοι την πλένε χωρίς να την εννοούν και κάποιοι δεν την πλένε, αν και την νιώθουν, γιατί φοβούνται μην πληγωθούν! Έχετε σκεφτεί πόσες ιστορίες γράφτηκαν ή συνέβησαν, στο όνομα της...! Ιστορίες δεκαπεντάχρονων, που έζησαν την αγάπη μέσα σε ένα καλοκαίρι. Η ιστορία ενός ζευγαριού που η αγάπη τους, τους ένωσε για πάντα. Είναι ένα χαμόγελο και ένα φιλί που κρατάει ακόμα δύο ανθρώπους μαζί, καθώς φεύγουν τα χρόνια... και υποδέχονται πλέον τα εγγόνια τους! Αυτή και μόνο η λέξη μπορεί να σε αφανίσει... και από τις στάχτες να σε ξαναγεννήσει, να σου δώσει δύναμη, ώστε τίποτα να μην σε σταματά. Είναι μια λέξη ποδή δυνατή γιατί έχει ενώσει πολλούς και ακόμα συνεχίζει... Και με το κόκκινο πέπλο της μάγεψε και θα μαγεύει τους ανθρώπους στο πέρασμά της... γιατί, ξέρετε κάτι;... είναι Η ΑΓΑΠΗ!!

Σύλλογος γονέων και κηδεμόνων

Όπως κάθε χρονιά έτσι και φέτος ο Σύλλογος γονέων και κηδεμόνων πραγματοποίησε μια σειρά από δράσεις με σκοπό τη μέγιστη προσφορά στη σχολική κοινότητα, τόσο στον οικονομικό τομέα όσο και στον πολιτιστικό.

Πιο συγκεκριμένα:

► Προχωρήσαμε στην αγορά εκπαιδευτικού πολυμηχανήματος, αθλητικού υλικού, μουσικού οργάνου και μαντηλιών για την παρέλαση.

► Φροντίσαμε τον εξωραϊσμό του χώρου υποδοχής με την αγορά γλαστρών και φυτών εσωτερικού χώρου.

► Τυπώσαμε σχολικά ημερολόγια.

► Πήραμε μέρος στο χριστουγεννιάτικο παζάρι, πραγματοποιήσαμε κοπή πίτας με αντίστοιχα δώρα.

► Οργανώσαμε σε συνεργασία με το 15μελές, δύο εκδηλώσεις στην καφετέρια "extreme", τα έσοδα των οποίων διατέθηκαν στην εκδρομή της Γ' τάξης, αλλά και σε άλλες δραστηριότητες.

► Επιμεληθήκαμε τον στολισμό στις γιορτές.

► Στα πλαίσια δράσεων κατά των εξαρτήσεων προσκαλέσαμε εκπρόσωπο του ΕΣΥΝ ο οποίος ενημέρωσε τους μαθητές της Β' τάξης.

► Στηρίζουμε την έκδοση του περιοδικού του σχολείου μας.

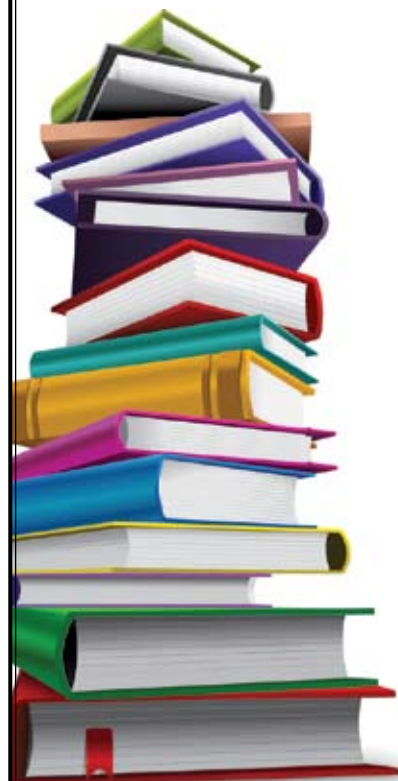
Επίσης:

► Θα παραθέσουμε ευχαριστήρια δεξίωση στα μέλη της ΚΟΑ μετά τη συναυλία της σε συνεργασία με τη χορωδία του σχολείου μας στο Θέατρο Πέτρας.

► Θα διοργανώσουμε εκδήλωση για τη λήξη του σχολικού έτους.

► Θα πραγματοποιήσουμε αναμνηστική φωτογράφιση της Γ' τάξης και θα προσφέρουμε στα παιδιά αναμνηστικά για την αποφοίτησή τους.

Ο Σύλλογος γονέων και κηδεμόνων, έχοντας άριστη συνεργασία με την υπόλοιπη σχολική κοινότητα, τη Διευθύντρια κ. Μπότσαρη, τον Σύλλογο των καθηγητών και τους μαθητές είναι πάντα αρωγός, στο μέτρο που του επιτρέπεται και μπορεί, στο έργο της διεύθυνσης και των εκπαιδευτικών.

Η βιβλιοθήκη μας

Αγαπημένος τόπος συνάντησης των μαθητών στα διαλείμματα είναι η βιβλιοθήκη του σχολείου μας. Λειτουργεί πάνω από 25 χρόνια και φιλοξενεί περίπου 2500 τίτλους βιβλίων με ποικίλο περιεχόμενο: λογοτεχνικά, ιστορικά, φιλοσοφικά, επιστημονικά, ξενόγλωσσα, λαογραφικά... Υπάρχουν επίσης λεξικά, εγκυκλοπαιδείες, καθώς και σειρά DVD ποικίλης ύλης.

Καμαρώνουμε γι' αυτόν τον χώρο δημιουργικής απασχόλησης, γνώσης, ανταλλαγής ιδεών, ψυχαγωγίας. Να τονίσουμε πως η βιβλιοθήκη μας λειτουργεί και ως δανειστική.

Μια απ' τις πολλές δραστηριότητές της είναι και η έκθεση βιβλίου που διοργανώνεται κάθε χρόνο λίγο πριν τις διακοπές των Χριστουγέννων. Τα έσοδα από την έκθεση διατίθενται από τις υπεύθυνες καθηγήτριες της βιβλιοθήκης, κ. Μιχαλακέα Μαρία, κ. Παππά Ασημίνα, κ. Φλώρου Αρετή και κ. Χατζηφιλίππου Ανδριανή, για την αγορά καινούργιων βιβλίων. Φέτος ένα μεγάλο μέρος τους διατέθηκε για την έκδοση του περιοδικού μας.

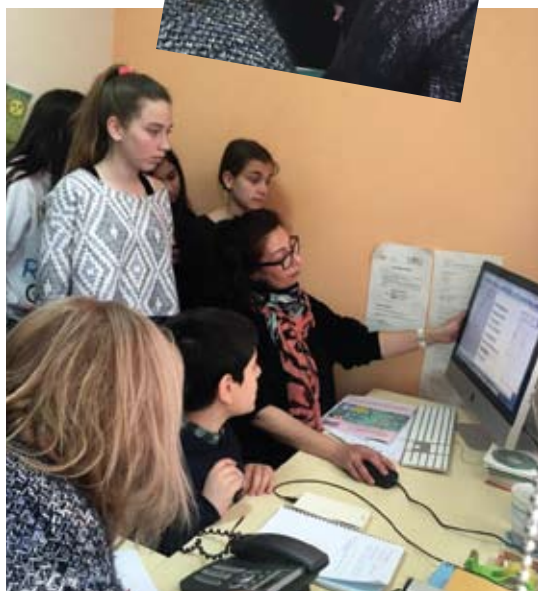

Στην εφημερίδα

Ένα απομεινήμερο του Μαρτίου η ομάδα του περιοδικού βρέθηκε στα γραφεία της εκδοτικής εταιρείας ADDICTION publishing που εκδίδει την εφημερίδα Natura Nrg. Μέσα σε μία ζεστή και φιλική ατμόσφαιρα οι κυρίες Νάνσυ Τσιμπίδη, Μαρία Γκέκα και Αμαλία Φιοραβάντε μας έδειξαν όλα τα στάδια δημιουργίας ενός εντύπου: δομή, επιμέλεια άρθρων, δημιουργικός σχεδιασμό και σελιδοποίηση.

Οι συμβουλές τους ήταν πολύτιμες και η φιλοξενία τους υπέροχη.

Στο Υπουργείο Παιδείας

Συμβουλές ασφαλούς πλοήγηση στο διαδίκτυο

Συμβουλές για μια ασφαλή πλοήγηση στο διαδίκτυο μας έδωσαν εξειδικευμένοι εκπαιδευτικοί στο πλαίσιο ενημερωτικής παρουσίασης που πραγματοποιήθηκε στο Υπουργείο Παιδείας.

Τα παιδιά συμμετείχαν σε διαδραστικά παιχνίδια και συμπλήρωσαν ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο.

ΠΕΤΡΟ Γραφήματα

Τεύχος 31 • Μάιος 2016

Σχολικό περιοδικό
4ου Γυμνασίου Πετρούπολης